

OŠ JOŽETA GORJUPA
KOSTANJEVICA NA KRKI

GORJUPKO

ŠOLSKI ČASOPIS
JUNIJ 2024

Tilen Požgaj, 2. razred

GORJUPKO

ŠOLSKO GLASILO UČENCEV OŠ JOŽETA GORJUPA KOSTANJEVICA NA KRKI

GLAVNI UREDNIK

Jan Jordan

SOUREDNIKA

Ula Bratkovič

NASLOVNICA

Patricija Kušljan

MENTORICA

Tanja Beber

JEZIKOVNI PREGLED

Metka Povše

FOTOGRAFIJE

Arhiv OŠ Jožeta Gorjupa
Kostanjevica na Krki

LIKOVNI IZDELKI

Učenci OŠ Jožeta Gorjupa
Kostanjevica na Krki

PRISPEVKE PRIPRAVLJALI

učenci OŠ Jožeta Gorjupa
Kostanjevica na Krki

Hvala vsem učiteljicam in učiteljem
za pomoč pri zbiranju prispevkov in
gospe ravnateljici za podporo pri
izdaji šolskega glasila.

Kostanjevica na Krki, junij 2024

KAZALO

- 4** **UVODNA BESEDA**
- 5** **PISMA V 1. A**
- 8** **ŠOLSKI KNJIŽEVNIKI**
- 18** **MALI UMETNIKI**
- 20** **1. B JE POVEDAL**
- 23** **RIMA ŠTIMA**
- 30** **TRETJEŠOLSKA**
- 31** **DRUGOŠOLCI O PRIJATELJSTVU**
- 33** **PETOŠOLČKANJE**
- 34** **6. B SE PREDSTAVI**
- 35** **SORODNE DUŠE**
- 36** **KDO JE 7. A?**
- 38** **ODKRIJ SVOJ TALENT**
- 39** **OSMI JE TA PRAVI!**
- 40** **PRVA POMOČ**
- 42** **KAKŠNO JE ŽIVLJENJE BREZ INTERNETA?**
- 43** **INTERVJU S SIMONOM KOŠIRJEM**
- 47** **VIDEOIGRE**
- 48** **KVIZ O ŽIVALIH**
- 50** **RAZVEDRILO**
- 53** **GLASBA**
- 54** **ČE BEREŠ, SI CAR!**
- 56** **POLETNA PRIPOROČILNICA**

UVODNA BESEDA

Dragi bralci in bralke,

z veliko mero ponosa in veselja vas pozdravljam ob izdaji letošnjega šolskega glasila. Šolsko leto se počasi končuje in za nami so že številni dogodki, zanimive delavnice in dosežki naših učencev, ki so obogatili našo šolsko skupnost. Glasilo, ki ga držite v rokah, je plod trdega dela in kreativnosti naših učencev in učiteljev, ki so se potrudili, da bi vam ponudili vpogled v pestro dogajanje na naši šoli.

Na teh straneh boste našli raznovrstne prispevke od intervjujev do zanimivih člankov o aktualnih temah in ustvarjalnih del naših učencev. Naša šola je prostor, kjer se srečujejo različne ideje, mnenja in pristopi k učenju in življenju. Prav to raznolikost želimo zajeti v našem glasilu, ki je odsev naše skupnosti in njenega vsakdanjika.

Letošnje leto je bilo posebno v mnogih pogledih. Prineslo nam je nove izzive pa tudi priložnosti za rast in razvoj. Na naši šoli se trudimo, da bi vsakemu učencu omogočili kar najboljše pogoje za učenje in osebnostni razvoj. V tem duhu smo pripravili tudi to glasilo, ki ni le informativno temveč tudi navdihujoče. Zgodbe naših učencev in učiteljev so dokaz, da s skupnimi močmi lahko premikamo meje mogočega in dosežemo izjemne rezultate.

Posebej bi rad poudaril pomen sodelovanja in timskega duha, ki sta ključna pri ustvarjanju tega glasila. Vsak član naše šolske skupnosti je prispeval svoj košček v ta mozaik, ki predstavlja našo šolo v vsej svoji raznolikosti in bogastvu. Hvaležen sem vsem, ki so prispevali svoje ideje, čas in energijo, da je to glasilo zaživelo v taki obliki. Brez vaše predanosti in ustvarjalnosti to ne bi bilo mogoče.

V letošnjem Gorjupku so vključeni zanimivi članki o aktualnih temah, ki so pomembne za naše učence in širšo skupnost. Ne manjkajo niti ustvarjalni prispevki naših učencev, ki s svojimi zgodbami, pesmimi in risbami bogatijo vsebino glasila.

Upam, da boste uživali ob prebiranju, se nasmehnili ob anekdotah, morda našli navdih v kakšni zgodbi in se seznanili z novostmi, ki jih prinaša naše šolsko življenje.

Naj se šolsko glasilo še naprej razvija in raste z vašo podporo in sodelovanjem. Želim vam prijetno branje in uspešen zaključek šolskega leta!

Učenci 1. B

Jan Jordan, 9. razred,
glavni urednik šolskega glasila Gorjupko

PISMA V 1. A

DRAGA MAMI IN ATI, RADA
VAJU IMAM NAJBOL NA SV-
ETU, KER MI POMAGATA.
KER ME PELJTA NA MO-
RJE, KER SKRBITA ZAME-
NE. HVALA KER ME IMATA
RADA TUDI VIDVA. ŽELIM
SI DA BOMO VEDNO SKUPAJ
KOSTANJŠEKLIJA

DRAGA BABI
KOMAJ ČAKAM POČITAVICE.
Z BRATCEM SE ŽE
VESELIVA, DA PRIDEVA K
TEBI. SKUPAJ SE BOMO
LAHKO IGRALI, USTVARJALI
V KOLE SARILI. POŠILJAM
OBJEM. NANA KAVČIČ

DRAGA SESTRIČNA,
POVABIM TE NA PIKNIK.
PEKLI BOMO HRENOVKE,
PEVICE IN IGRALI NOGOM-
ET. PRIPELJI ŠE JAKOBA.

BRATRANEC
FRAN

VABILO
MAMA, VABIM TE NA
MORJE V SOBOTO
4. MAJA OB 8.00 URI
PRIDEM TE ISKATI

ANDREJ MARTINTURK

DRAGI PRIJATELJ FILIP!
KER SE ŽE NEKAJ
ČASA NISVA VIDELA
TE VABIM, JUTRI POPOL-
DAN K MENI DOMOV, DA
SE BOVA VOZILA S
KOLESOM IN IGRALA
NOGOMET.
TVOJ PRIJATELJ TIM

DRAGI TIM!
V SOBOTO, 4.5.2024
TE VABIM NA
NOGOMETNO TEKMO.
VESEL BOM, ČE BOŠ
PRIŠEL.

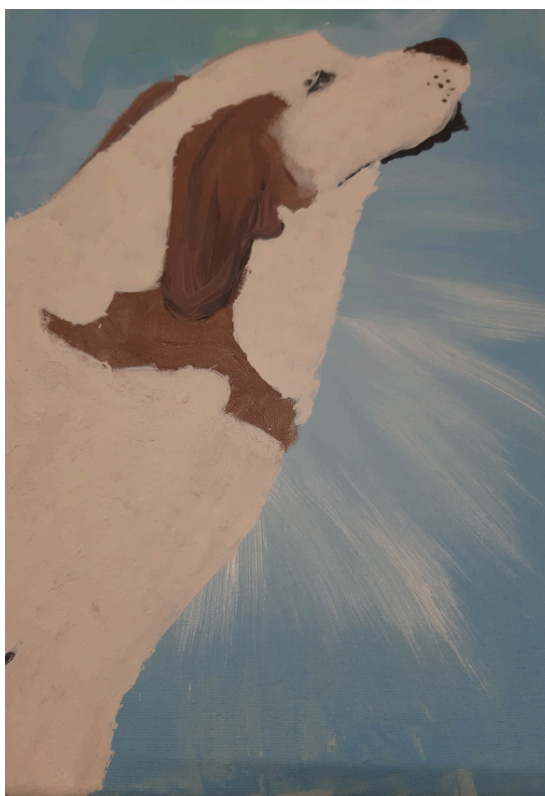
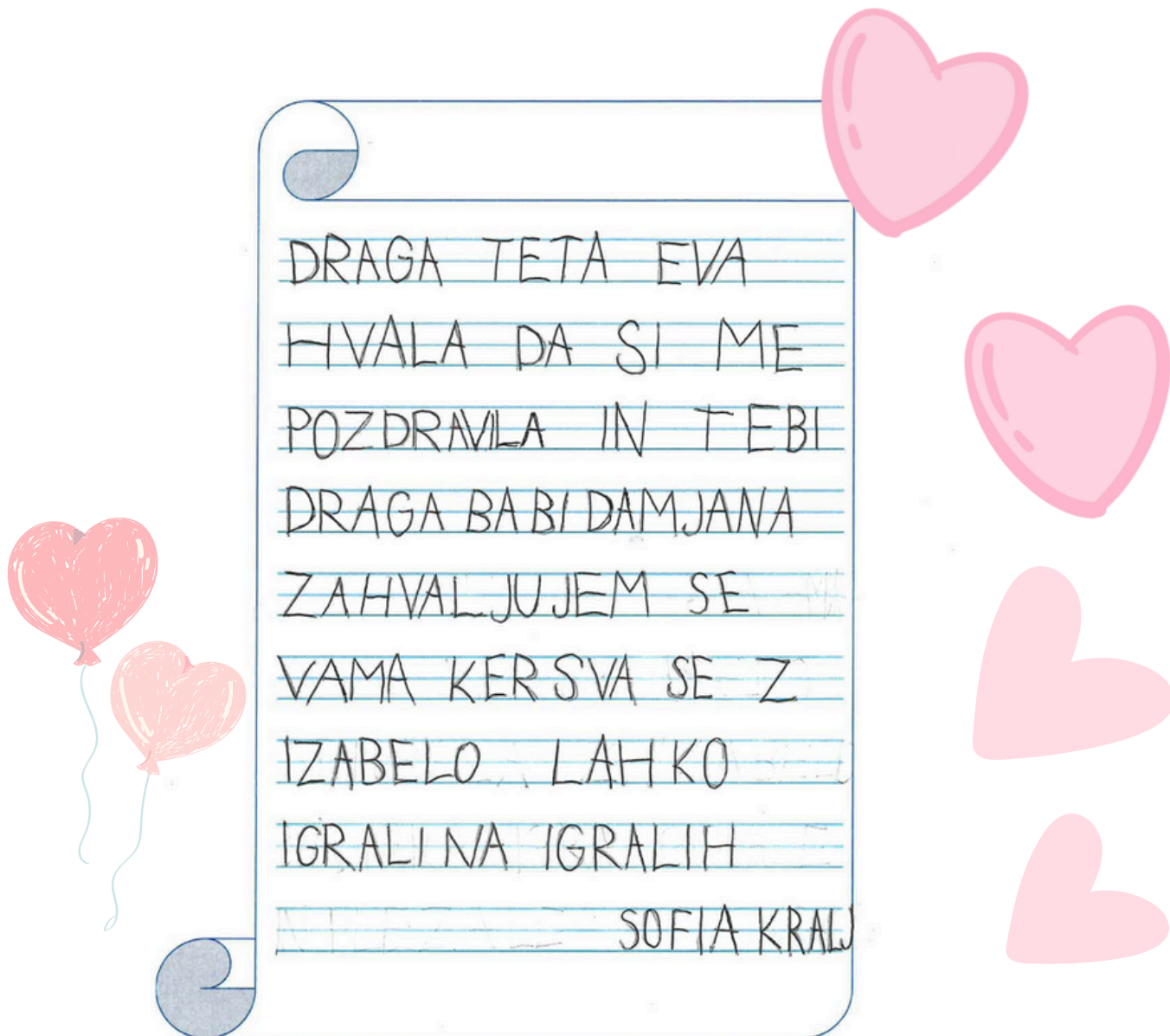
JURIJ

DRAGA BABICA!
VABIM TE NA MOJO
ROJSNODNEVNO ZABAVO
KI BO PRI MENI DOMA V
SOBOTO OB 15:00 DO
18:00. BI LAHKO PRINES-
LA PIŠKOTE? SE ŽE
VESELIM!

TVOJ MATIJA ♡

DRAGI DEDI TONE
RAD SE TI BI ZAH-
VALIL ZA GUGALNICO,
KI SI JO POSTAVIL
ZAME.

RAD TE IMAM.
TVOJ VNUK GAL

Martin Rangus, 6. B

Oriana Balas, 2. razred

ZMEŠANE PRAVLJICE

POVODNI MOŽ IN KLJUNAŠI

Nekoč je živel deček, ki je imel pet sinov. Vsak od njih je bil obdarovan s posebno zmožnostjo. Zgodilo se je nekega dne, da je zaradi povodnji voda narastla. Sinovi so šli k vodi, čeprav jim je deček branil. Pri vodi so se slekli in skočili vanjo. Odnese jih je. Dečki so grabili z rokami, mahali, kričali in jokali na vse strani. Zaslišal jih je sam Povodni mož, s svojo močjo hitrosti jih je odnesel v svoj grad. Ujel je veliko rib in petim sinovom dal jesti. Odšli so spat. Ko so se zbudili, so zagledali zlatega kljunaša. Ta je kar naenkrat oživel in jim pokazal pot domov. Na poti jih je videl Povodni mož. Ujel jih je in odnesel v staro ječo iz srebra. Našli so srebrnega kljunaša ter pobegnili. Povodni mož jih je peljal v najstarejšo ječo, kjer so jim pomagali stekleni, srebrni in zlati kljunaši. Takrat so Povodnemu možu vsi le ušli. Vsi trije kljunaši so jim dali nekaj biserov. Ko so prišli domov, so bili bogati in srečni do konca svojih dni.

Rene Kadunc, 5. razred

Ina Hočevar, 2. razred

POVODNI MOŽ IN ZLATA KLETKA

Živel je nekoč deček, ki je imel pet sinov. Vsak je bil obdarovan s posebno zmožnostjo. Zgodilo se je nekega dne, da je ob povodnji voda narastla. Sinovi so šli k vodi, čeprav jim je deček branil. Pri vodi so se slekli in skočili vanjo. Odnese jih je.

Dečki so grabili z rokami, mahali, kričali in jokali na vse strani. Zaslišal jih je sam Povodni mož. Ta jih je ugrabil. Deček je pomislil je, da so se izgubili in jih je začel iskati. Končno jih je našel v gradu Povodnega moža. Povodni mož je imel nastavljen pasti. Deček se je ujel. Ko so to videli sinovi, je prvi sin porušil srebrno kletko. Vsi so se ujeli v zlato kletko. Drugi brat je zazidal Povodnega moža. Tretji brat je videl vse pasti. Četrty sin je s strelo zadel Povodnega moža. Peti sin je rešil dečka in vse odpeljal na varno v njihov grad.

Vsi so bili veseli, saj so premagali zlobnega Povodnega moža. Živel so srečno do konca svojih dni.

Nik Mikec, 5. razred

NA MORJU ČAS HITREJE TEČE KOT V ŠOLI

Med letošnjimi počitnicami sem veliko časa preživel pri babici doma, kjer smo se s prijatelji veliko igrali. Obiskal sem tudi bratranca, bil v Banovcih, a najbolj so se mi v spomin vtisnili dogodki na morju.

Ker sem odhod na morje nestrpno pričakoval, sem si z veseljem pripravljaj prtljago. Z brati smo razmišljali, kaj naj vzamemo s seboj, da bo preživet čas na morju čim bolj zanimiv. Ko smo si pripravili vse potrebno za odhod, smo šli spat. Da bi se izognili gneči na cesti, smo se odpeljali od doma v zgodnjih jutranjih urah. Med vožnjo me je bilo malo strah, ker so nas spremljale močne nevihte, saj je lilo kot iz škafa. Po treh urah smo prispeli na cilj. Pozdravilo nas je jutranje sonce in svež morski zrak. Kakšno doživetje! Moja prva skrb je bila najti kopalke in z bratoma teči na plažo. Tam smo si razgrnili ležalnike in brisače ter poskakali v vodo. Voda je bila prijetna in osvežilna. Proti večeru smo se odpravili v Umag. Po krajšem sprehodu smo se ustavili v piceriji. Po celodnevem kopanju se res prileže pica. Pravijo, da prazna vreča ne stoji pokonci, zato sem zmazal celo. Naslednji dnevi so minevali hitro, saj smo se veliko igrali, se potapljali, družili in se pogovarjali. Odšli smo tudi na skrivnostno nočno kopanje. Bilo je zelo vznemirljivo, saj v temi nisem nič videl. Z mano je bil moj ati, zato me ni bilo strah. Predzadnji dan je bila visoka plima in ogromni valovi, zato je bilo kopanje še zabavnejše. Spoznal sem, da na morju čas hitreje teče kot v šoli. Tako kot grem rad na morje, grem rad tudi domov. Povsod je lepo, a doma je najlepše - je lep slovenski pregovor. In res je tako.

Peter Kerin, 7. A

Filip Kerin, 4. razred

KOSTANJEVIŠKI UMETNIK

Stanuje blizu našega naselja, njegovo hišo pa lahko vidim z našega dvorišča. V Kostanjevici in širše velja za velikega umetnika, kar bi že vsak mimoidoči lahko tako ugotovil.

Že po barvah na njegovi hiši se vidi, da razmišlja malo drugače kot drugi. Na fasadi ima namreč rumeno, rdečo in zeleno barvo, kar nima nihče drug. Sam se z družino velikokrat sprehajam po Kostanjevici, slikar Marinč pa se vozi okoli s kolesom. Zdrav duh v zdravem telesu bi lahko rekli. Že od daleč ga prepoznam, saj ima gosto sivo brado, ki mu zakriva skoraj celoten obraz. Čeprav poznam kar nekaj ljudi iz Kostanjevice, je on edini, ki ima tako košato brado. Vedno, ko smo se srečali na pločniku, nas je lepo pozdravil. Tudi sam sem ga pozdravil nazaj, saj je bil vedno zelo prijazen. Nekega dne pa, ko sem se zopet sprehajal mimo njegove hiše, me je nek moški vprašal, kako sem in kako sem se imel v šoli. Zanimalo ga je tudi, ali sem tokrat na sprehodu kar sam. Čeprav sem mu na hitro odgovoril, pa nisem vedel, s kom govorim. Glas mi je bil znan, vendar ta gospod ni imel tiste posebne brade. Videl sem mu celoten obraz in prepričan sem bil, da me je ogovoril neznanec. Tega moškega namreč še nikoli nisem videl. Ko sem prišel domov, sem staršem povedal, da me je pri sosedovi hiši ogovoril neznanec. Starša sta se smejala, saj sta vedela, da si je pobril brado. O tem so namreč govorili vsi v Kostanjevici. Povedala sta mi, da sem govoril s slikarjem. Najprej sploh nisem mogel verjeti, nato pa sem malo razmislil in spoznal, da imata prav. Res sem govoril z znamenitim slikarjem To se mi je zdelo neverjetno.

Spoznal sem, da druge ljudi običajno prepoznamo po njihovih zunanjih lastnostih, kot so brada, dolžina in barva las, velikosti ... Ljudje se redkeje osredotočamo na njihove lastnosti.

Pri pogovoru z ljudmi pa so njihove osebne lastnosti pomembnejše od zunanosti.

Jaka Božič, 6. B

POČITNICE NA MADAGASKARJU

24. junija je bil moj zadnji šolski dan 6. razreda. Bila sem vesela in vzhičena, saj so me čakale dolge poletne počitnice. Čakali so me rojstni dnevi, morje, dolgi poletni spanci, vendar med vsem tem še eden od dogodkov, na katerega sem čakala več kot eno leto. Za 14 dni sem odpotovala na Madagaskar.

Oditi sem morala prej iz šole, da bi ujeli letalo. Najprej smo iz Zagreba leteli v Dubai, iz Dubaia na Mauricius in od tam na Madagaskar. Po vsej hrani in vožnji na letalu mi je bilo že pošteno slabo. Ko smo končno prispeli, nas je pobral naš voznik ter prav tako vodič. Hotela sem videti pokrajino, zato sem pogledala skozi okno. Madagaskar sem si predstavljala drugače. Predstavljala sem si veliko mesto, kar je tudi bilo, vendar vse, kar sem videla, je bila revščina. Ko so ljudje videli, da smo bele polti, so začeli trkati po oknu in nenehno prodajati stvari. Bilo mi je neprijetno in tresla sem se kot šiba na vodi.

Prvi dve noči smo prespali v glavnem mestu Antannarivo. Tam smo si ogledali nekaj muzejev in mesto. Bila sem prijetno presenečena, saj so bili muzeji kar precej zanimivi. Naslednji dan smo obiskali mesto Andasibe.

Nujno smo si morali ogledati deževni gozd. Mislila sem, da bom omedlela. Nikakor nisem mogla najti pot iz te slepe ulice. Hodili smo namreč več kot dve uri. Naposled smo le prišli nazaj. Naslednji dan smo vzeli pot pod noge, saj smo se morali peljati kar 12 km do Andsirabe. Mesto je bilo staro in videla sem polno barvnih tuk-tukov. Takoj ko je sonce vzšlo, smo se že peljali proti kraju Morondova. Tam si je mama želela ogledati drevesa, ki so znak Madagaskarja. Drevesa so bila res veličastna. Naš voznik je poudaril, da potrebujejo kar dva tisoč let, da zrastejo. Morali pa smo se vkrcati nazaj v avto, saj še vedno nismo bili na cilju. Kar mi je v tistem trenutku najbolj šlo na jetra, je to, da smo se na vsakih par minut ustavljali zaradi mame, ki je želela fotografirati vsako stvar, ki jo je zagledala. Mama me je nato ostro pogledala in rekla, da imam dolg jezik. Od vse vožnje in razbitih cest, ki smo jih prevozili, se mi je zelo vrtelo, saj 16 ur ni lahek zalogaj. Prispeli smo zelo pozno, a kljub temu nisem mogla zatisniti očesa. Zjutraj smo odšli na letalo, ki je letelo do otoka Sainte Marie. Ko smo stopili do našega hotela, je bilo naravnost popolno. Otok je res obljubljal veliko. Pili smo sveže kokose, opazovali kite, igrali odbojko in še veliko več. Bila sem tako vesela in zadovoljna. Na koncu sta se vsa prevožena pot in trud le obrestovala.

Bila sem vesela, ko sem prišla domov. Kljub temu pa zelo žalostna. Definitivno ne bi ostala ali celo tam živela. O tem sem bila prepričana. Kraj je drugačen, ljudje so drugačni, hrana je drugačna itd. Ne bi pa se branila ostati še 5 ali 6 dni. Veliko sem se naučila, kot na primer, da denar ne raste na drevesih. Ves čas sem o tem razmišljala, a potem sem si samo rekla, da ljubo doma, kdor ga ima.

Lola Lisec, 7. A

Simon Kodrič, 4. razred

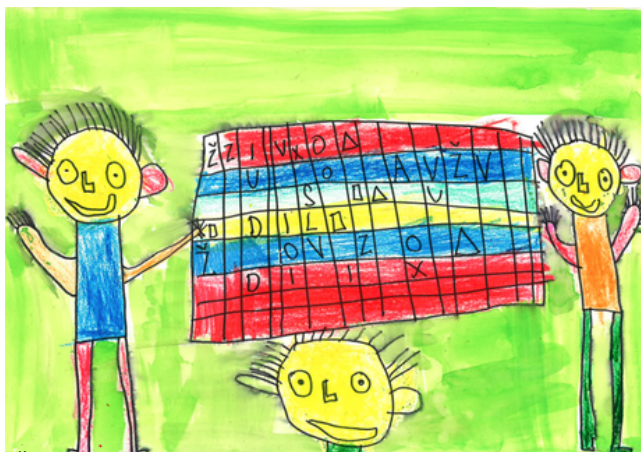
NAŠLA SEM ALADINOVO SVETILKO

Danes vam bom pripovedovala o Aladinovi svetilki, ki sem jo našla leta 2022 na plaži, ko smo bili na morju.

Bil je poseben dan. Zlati sončni žarki so sijali čez šolska okna, ko smo učenci dobivali spričevala in druga priznanja. Vsi pa smo vedeli, da gremo kmalu domov in tam nas čakajo poletne počitnice. Jaz sem bila najbolj vesela, da grem domov, ker se z družino odpravljamo na morje, kjer bomo preživeli 15 dni. Končno sem prišla domov. V kotu me je že čakal kovček. V njem je bilo vse, kar s sestrico potrebujeva. Pred odhodom smo vsi malo pomalicali, potem pa se odpravili na pot. Pot se je vlekla in vlekla. Potem sem opazila morje. Kmalu zatem sem opazila še našo hišico, v kateri bomo prenočevali. Ko smo se ustavili, sem vprašala, če lahko grem na plažo. Moji starši so mi dovolili. Tam sem iskala školjke, sestra pa je počivala na ležalniku in se hkrati igrala s kamni. Med iskanjem sem med kamenjem našla naplavljeno in staro petrolejko. Lepo sem jo očistila. Mislila sem, da je to navadna petrolejka. Potem je iz nje prišla zelo nenavadna žival. Najprej sem bila nekaj časa tiho, potem pa sem poklicala sestrico, naj pride pogledat to žival. Ne boste verjeli, sploh je ni videla, videla je le svetilko, ki je žarela od čistoče. Potem je sestra odšla in žival se je skrila nazaj. Stresla sem svetilko in žival je prišla ven, pogledala me je s še večjimi očmi kot prej. Nekaj časa je sedela, potem pa mi je rekla, da mi bo izpolnila tri želje. Zaželela sem si polno školjk, sladoled in da bi se še naprej imeli dobro. Mojo četrto in najpomembnejšo željo, pa mi ni mogla izpolniti. Kmalu je minilo 15 dni in odpravljali smo se domov. Za vsak primer sem vzela svetilko in žival, ki je bila v njej. Zelo sem pazila, da svetilke in živali ne bi pohodila ali uničila. Kmalu smo prišli domov in počitnice smo naprej preživljali doma in tudi kje drugje. Še naprej sem skrbno pazila na žival in svetilko pa tudi na moje starše in mlajšo sestrico. Vse imam zelo rada.

Meni se je dogodek zdel zanimiv in za druge nepredstavljen. Iz njega sem se naučila nekaj pomembnega in to je, da moram z željami premisliti.

Tereza Pavlovič, 4. razred

Žiga Samec, 3. razred

Sofia Kralj, 1. A

ALADINOVA SVETILKA

Leta 2020 smo 13. julija šli na morje. Bil je lep in sončen dan. Ko smo prispeli na morje smo odšli v apartma in zložili prtljago iz kovčkov.

Po kosilu sem odšla na plažo, ki je bila dvajset metrov stran od apartmajev. Pesek je bil zelo vroč, zato sem hitro stekla in se pri tem spotaknila. Gledala sem, kaj bi to lahko bilo, ampak, ko sem pogledala okrog sebe vsaj dvakrat, ni bilo čisto nič. Odločila sem se, da bom raje šla plavat v morje. Plavanja sem se hitro naveličala. Šla sem v mesto z atijem. Videla sva golobe, ribe, rake, morskega polža in celo morskoumnik. Prispela sva v trgovino in tudi pekarna je bila tam. Odločila sva se, da greva v pekarno po kruh. Vračala sva se proti apartmaju. Ustavila sva se pri morju. Spet sem tekla, da se ohladim in padla. Ati je prišel k meni in videl kamen. Vzela sem kamen in ugotovila, da je to svetilka. Trikrat sem jo podrgnila. Ven je prišel duh. Rekel mi je, naj si zaželim tri želje. Moja prva želja je bila, da si želim kužka. Druga je bila, da najdem še več Aladinovih svetilk in tretja, da bi imela neskončno želja. Dobila sem kužka, na drugi dve želji pa še čakam, da se izpolnijo.

Ko se mi bo druga želja izpolnila, bom Aladinove svetilke podarila revnim otrokom, da se jim izpolnijo tri želje.

Maja Burja, 4. razred

Nika Jordan, 5. razred

Isabela Colarič, 5. razred

Filip Kegljevič, 5. razred

JURI MURI IN BONGO RAZISKUJETA KOSTANJEVICO

Juri in Bongo sta poleti v močni vročini s štorčljo, veverico in orlom prišla v Kostanjevico. Na otoku sta srečala škrate vodiča, od tam naprej pa jih je škrate popeljal novim dogodivščinam naproti. Čez nekaj časa so prišli v samostan. Tam so si ogledali Galerijo Božidar Jakac. Zvečer na koncu dneva pa so dobili vabilo na kostanjeviško noč. Juri Muri, Bongo, škrate in živali so se odločili, da bodo okrasili svoj čoln in se udeležili kostanjeviške noči. Tam so se zelo zabavali. Osvojili so nagrado za izdelavo najboljšega čolna in povodni mož jim je podaril zlato ribico Mimi. Naslednje jutro so odšli v kostanjeviško jamo. Tam so si ogledali svet pod zemljo, poln kapnikov in vode. Škrate jim je povedal, da se v jami skriva pravljčni zaklad. Juri, Bongo in živali so se odločili, da bodo šli ta nenavaden zaklad poiskati. Za devetimi kapniki so našli skrinjo, polno govorečih zlatnikov in ostalih dragocenih stvari. Zaklad so pustili v jami, da ga bodo lahko videli tudi drugi obiskovalci. V jami jih je že zelo zeblo, zato so se šli ogret na sonce ob reki Krki. Po sprehodu preko lesenega mostu so prišli na otok. Ustavili so se še v Miklavževi cerkvi in si v njej ogledali freske Jožeta Gorjupa. Za konec poletnega izleta so si privoščili še okusni sladoled, prelit s čokolado.

Juri Muri, Bongo in živali so bili veseli in zadovoljni, ker so si ogledali prečudovit kraj. Nato so na štorčlji odleteli raziskovat nove neznane kraje in živeli srečno do konca svojih dni.

Luka Žabkar, 3. razred

NE SODI KNJIGE PO PLATNICAH

Sedel sem v šoli in moje misli so bile usmerjene samo na zvok zadnjega šolskega zvonca. In glej! Zazvonilo je. Zvonec je naznanil konec pouka in začetek težko pričakovanih počitnic. Stekel sem proti avtobusu in končno smo se odpeljali s postaje. Že od daleč sem videl, da sta mami in ati že doma, kar je bilo zelo nenavadno, saj sta ponavadi delala dlje. Stekel sem skozi vrata, odvrigel torbo in globoko vdihnil. Zvedel sem, da gremo takoj v trgovino po šolske potrebščine za naslednje šolsko leto.

Doživel sem hladen tuš. Počitnic res nisem želel začeti v nakupovalnem centru z mislijo na novo šolsko leto. Ker staršem nikoli nima smisla kljubovati, sem razočaran sedel v avto in odpeljali smo se do Novega mesta. Slaba volja me je do Novega mesta nekoliko minila. Ko smo kupili vse potrebno, so se nam oglasili prazni želodčki in ker prazna vreča ne stoji pokonci, sva s sestro izglasovala kosilo v McDonalds'u. Slaba volja me je čisto zapustila. Ko smo se dodobra najedli, smo se odpravili po meni neznani poti. Takoj sem začel razmišljati, kam se peljemo. Začel sem gledati okolico in na levi strani zagledal znano gostišče. Prepoznal sem ga, saj smo tam bili z družino nekajkrat na kosilu. Porodila se mi je misel, da naju ati in mami peljeta na igrala za konec šolskega leta. A kmalu sem spet postal razočaran, ker smo se odpeljali naprej. Ati in mami pa sta še kar molčala in nista želela povedati, kam gremo. Postal sem siten, grizel sem si nohte, skoraj sem si začel puliti lase, saj me je radovednost pošteno razjedala. Mamici sem pošteno šel na živce.

Zakričala je: "Nik, pomiri se! Na presenečenje gremo." Mami pa je nujno potrebovala kavo, zato smo se ustavili na bencinski črpalki. Črpalka je stala ob robu ceste in ugotovil sem, da smo na Hrvaškem. Ko smo kupili kavo, smo se odpeljali naprej. Pot se je vlekla kot jara kača in vse bolj sem postajal nestrpen. Atija in mamico sem vso pot spraševal, kam gremo, onadva pa sta govorila, da je to presenečenje. Ampak pot mi je postajala vse bolj poznana in ugotovil sem, da potujemo na morje. Razpoloženje se mi je takoj dvignilo, a nisem bil prepričan, ker v avto nismo dali nobenega kovčka. Kmalu smo zavili z avtoceste. Nekaj minut smo se vozili po lokalni cesti in kmalu sem zagledal morje. Juhu! Začetek počitnic je postal zelo obetaven. Še vedno pa me skrbelo za oblačila in stvari, ki jih potrebujemo za plažo. Izkazalo se je, da sta ati in mami vse zelo skrbno zložila v avto, medtem ko sva s sestrico sladko spala.

Postal sem zelo dobre volje, požvižgaval sem si znano melodijo mojega najljubšega pevca Ivana Zaka in veselo zakorakal proti vodi. Odvrgel sem oblačila, globoko vdihnil svež morski zrak in se srečen vrgel v morje. Kasneje sem si privoščil še sladoled in veliko osvežilno pijačo. Moje misli je zapolnilo butanje morja ob skale, kričanje galebov na nebu in čebljanje ljudi na plaži. Zaprl sem oči in si rekel: "To je življenje!" Spoznal sem, da imam res super starša in da ni lepšega kot začeti počitnice na morju.

Nik Cunk, 6. B

Lija Kostanjšek, 1. A

NA SKAVTSKEM TABORU

Težko pričakovani zadnji šolski dan smo še prejeli priznanja in spričevala in kmalu zatem smo odšli domov. Nato smo z družino odšli na sladoled. Čez nekaj tednov me je čakal en teden zabave in dela v Čadražah. Tam smo imeli skavtski tabor po imenu "Pali južno".

Ta teden se je začel s pripravljajem nahrbtnika. Ko smo s četo prišli do tabora, smo ugotovili, da nismo sami. Poleg nas je bilo še šest drugih čet iz drugih krajev. Začeli smo z napornim postavljanjem šotorov. Po postavljanju šotorov smo morali postaviti še ognjišče. Imeli smo še mašo, bila je zelo zanimiva, ker je bila na prostem. Sledil je zabavni večer, ki smo ga imeli vsak večer tabora in na katerem smo se igrali igrice, si pripovedovali kratke zgodbe, plesali in peli. Naslednji dan smo začeli z zborom, ki se mu reče 'kvadrat'. Prvi kvadrat traja navadno najdlje, zato sem se že dolgočasil. Sledila je zgodba o grofu, ki je lovil rise. Dan je bil bolj običajen, ampak smo imeli delavnice, na katerih smo lahko dobili ščipalke za na rutko. Na koncu smo se navezali na člane drugih čet. Nastopil je torek, ki je bil precej zabaven, ker smo našli drevo, ki je viselo nad Krko in smo s tistega drevesa skakali v vodo. Preoblekli smo se in odšli k maši. Imeli smo delavnice o veščinah, kjer si se lahko veliko naučil. Nato je zame nastopil velik trenutek prve straže tabora. To poteka tako, da so po taboru razobešene zastavice, napadalci jih morajo vzeti, straža jih mora paziti. Če se napadalci preveč približajo zastavici, ga mora straža uloviti. Ker je bila to moja prva straža, sem se tresel kot šiba na vodi. Po dveh urah straže sem končno odšel spat. Zjutraj me je zbudila sirena, najbrž smo vsi vstali z levo nogo. Ko smo odprli šotor, nas je pričakalo slabo presenečenje – pihalo je, kot da je tornado in dež je padal kot iz škafa. Nismo imeli toliko sreče kot črnega za nohtom. Ko se je nevihta podela, smo si pripravili nahrbtnike in se s kombiji civilne zaščite odpeljali v Osnovno šolo Šentjernej, kjer smo imeli delavnice športa. V osnovni šoli smo tudi prespali. Nato smo morali oditi peš nazaj v tabor, ampak to še ni vse. Presenetili so nas še z 'vodovim potepom', to pomeni, da gre manjša skupina za eno noč sama v kraj, ki ga dodelijo voditelji. Najprej smo se odpravi do Vinjega vrha, kjer sem dal obljubo in dobil rutko. Nato smo dobili zemljevid do Vinice pri Šmarjeti, kjer smo šli do prijatelja Davida. Tam smo se kopali v bazenu. Voditelji so nam dali nalogo, da moramo zamenjati jabolko za nekaj dragocenejšega. Zamenjali smo jo za cel kup domačih dobrot.

Naslednje jutro me je David zbudil. Odšli smo iz prenočišča in ker sem bil zelo utrujen od prenatrpanega urnika, je David dejal, naj ne stojim kot lipov bog.

Zadnji dan smo doživeli še pot preživetja, ki je bila zelo zabavna in blatna, na koncu smo se še umili v Krki.

Na tem taboru sem spoznal, da brez dela ni jela, da prijatelja spoznaš v nesreči in naučil sem se še veliko novih veščin. Spoznal sem tudi, da je pri skavtih zelo zabavno in da so tukaj tudi dobri prijatelji.

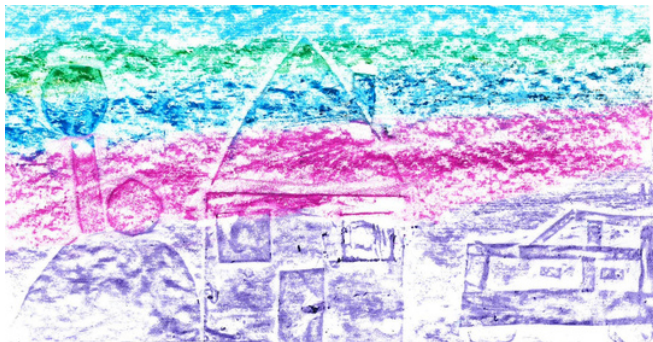
Jan Stopar, 7. A

NAŠ SOSED PETER

Bilo je lani poleti. Odpravljali smo se na morje. Iskali smo varstvo za naše hišne ljubljence, medtem ko nas ne bo. Mami je poklicala vse svoje prijatelje iz Slovenije. Uf, pa ne samo iz Slovenije ... Iz skoraj celega sveta! A ni nič pomagalo, saj nihče ni imel časa ravno takrat. Bližal se je dan našega odhoda, pa se še vedno ni nihče oglasil za varstvo našega gigantskega psa in naše majhne ter požrešne muce. Ko je napočil čas za odhod, je mami začela paničariti glede naših živali. Bili smo že natovorjeni, z bratom sva čakala v avtu. Ati je dobil idejo, da vprašamo našega soseda Petra, če bi on lahko skrbel za naše hišne ljubljence, ko nas ne bo, a le pod pogojem, da ga gre vprašat mami. Mami je brez oklevanja stopila k sosedovi hiši, ki je brez vode in elektrike. Pred hišo se je na ležalniku sončil Peter. Z bratom sva iz zadnjih sedežev opazovala dogajanje. Peter se je dvignil z ležalnika in skupaj z mami sta prišla na naše dvorišče. Vsi trije z atijem so se zapletli v dolg pogovor. Iz radovednosti sem skočila iz avta in Kolja mi je sledil. Ko me je Peter zagledal, mi je pomignil, da ima nekaj zame, in odšel v svojo hiško. Vrnil se je s potapljaško masko za malčke v obliki morskega psa. Dal mi jo je in oznanil, da bo meni bolj prav kot njemu, saj jo je njegov nos že prerasel. Zdelo se mi je zelo smešno, a sem bila tudi zelo vesela. Zelo se nam je že mudilo, zato smo Petru hitro razložili vse, kar mora vedeti, mu pustili ključ od hiše in se odpeljali na dolgo potovanje. Ko smo se čez štirinajst dni vrnili domov, smo ugotovili, da sta se Peter in naš pes Bar odlično razumela. Hodila sta na dolge sprehode. Soseđa iz druge strani ceste nam je povedala, da sta se ves čas pogovarjala, in to zelo na glas.

Bili smo veseli, da smo našli odlično varstvo naših živali. Spoznali smo tudi, da je naš sosed super.

Asja Milovanović, 6. B

Mika Bizjak, 5. razred

Kali Drmaž, 5. razred

Tijan Lavrenčič, 5. razred

MALI UMETNIKI

Amalia Dua Kržan, 1. A

Andrej Martin Turk, 1. A

Filip Lipičnik, 1. A

Gal Fortuna, 1. A

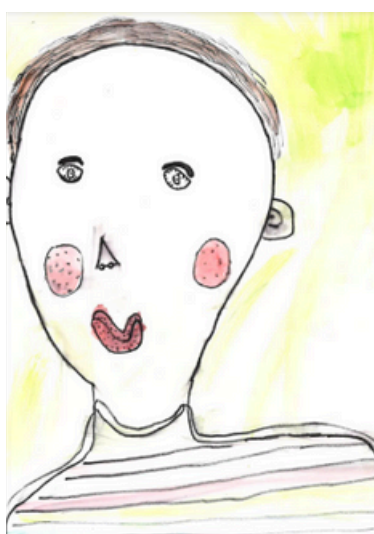
Lara Pirnar, 1. A

Lija Kostanjšek, 1. A

Luka Bizjak, 1. A

Matija Kuhar, 1. A

Jurij Jalovec, 1. A

Miha Kržičnik, 1. A

Nana Kavčič, 1. A

Oskar Novak, 1. A

Sofia Kralj, 1. A

Tim Kuhar, 1. A

Monika Kren Pangrčič,
razredničarka 1. A

VODA

Voda naša je tekoča,
pozimi mrzla, poleti vroča.
Pijemo jo vsi ljudje,
najraje kar za odžejanje.

V potoku teče čez cel dan,
včasih pa kdo skoči vanj.
Je osvežilna v bazenu,
včasih mrzla in ledena.

Matija Kuhar, 1. A,
Mednarodni literarni natečaj
OŠ Frana Albrehta Kamnik

S sabo vzamem plavalni črv,
ležim na vodi, kot da sem umrl.
Včasih bi se lahko tud na soncu scvrl.

Ko me kdo poškropi,
mami reče ti, ti, ti.
Ampak, ker nas je veliko,
mami ti lahko si tiho.

Rad imam to tekočino,
ko jo pijem uživam
kot medved Bino.

1. B JE POVEDAL ...

KAJ JE UČENCEM 1. B NAJBOLJ VŠEČ V ŠOLI?

- Všeč mi je šport, malica, branje in risanje. V bistvu mi je v šoli všeč vse.

Timotej Kuhar

- Šport in matematika.

Tara Vogrin

- V šoli mi je všeč vse. Kotički, šport, prepisovanje, branje, podaljšano bivanje, bralna značka, pouk, odmor. Letos v šoli nisem manjkal niti en dan.

Miha Prhne

- Pisanje, številke, matematika, slovenščina, knjižnica, računanje, likovna.

Mila Voglar

- Športna, odmor, učenje v gozdičku in podaljšano bivanje.

Samuel Luka Udvinc

- Ker jemo velike hamburgerje. Zelo rad imam angleščino in ustvarjanje pri likovni.

Oskar Žibert

- Angleščina, likovna, matematika, slovenščina.

Evita Haralovič

- Zelo rad imam telovadbo, matematiko, angleščino. Rad imam, ko imamo delo po kotičkih in učenje črk.

Oskar Olovec

- Šport, matematika, likovna, podaljšano bivanje, igra, kosilo, štetje, računanje.

Sofija Hajsinger

- Nogomet, šport, igra, slovenščina, podaljšano bivanje, gozdiček, kosilo.

Leo Mencin

- Rap, angleščina in likovna.

Luka Kuhar

- Rap, počitek, pisanje, štetje, igra zunaj, šport, prireditve, kosilo, kotički, petje pesmi.

Andrej Kerin

- Likovna, angleščina, rap, matematika, glasba, slovenščina.

Sofija Mržljak

- Šport, likovna, rada se učim črke.

Alja Unetič

- Kotički, nogomet, šport, petje, matematika.

Lovro Frankovič

KAJ MI JE V ŠOLI
NAJBOLJ VŠEČ?

ŠPORTNA ODMOR
UČENJE VGOZDIČEKU
PODALJŠANO BIVANJE

SAMUEL

KAJ MI JE V ŠOLI
NAJBOLJ VŠEČ?

MALICAIN

ŠPORT

TIMOTEJ

KUHAR

1.B.

KAJ MI JE V ŠOLI
NAJBOLJ VŠEČ?

NOGOMET ŠPORT

IGRA SLOVENŠČINA

RODAŽAO BIVANE

GOZDIČEK KOSTILO

LEO MENCIN

KAJ MI JE V ŠOLI
NAJBOLJ VŠEČ?

TELOVADBA MATEMATIKA

ANGLEŠČINA KOTIČKI

UČENJE ČRK

OSKAR O.

KAJ MI JE V ŠOLI
NAJBOLJ VŠEČ?

ANGLEŠČINA LIKOVNA
MATEMATIKA
SLOVENSČINA

EVITA

KAJ MI JE V ŠOLI
NAJBOLJ VŠEČ?

ŠPORT, MATEMATIKA,
LIKOVA PODAŠANJE,
IGRA, KOSILO, ŠTEJE,
RAČUNANJE

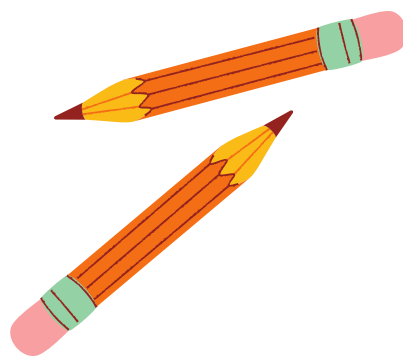
SOFJA H.

KAJ MI JE V ŠOLI
NAJBOLJ VŠEČ?

KOTIČKI, ŠPORT,
PREPISOVANJE, BRANJE,
PODALŠANO BIVAJE,
BRALNA ZNAČKA,
POUK, ODMOR

MIHA P.

RIMA ŠTIMA

MOJI NAGAJIVI MUCI

Sweedy in Buffy sta pravi nagajivi sestri,
res, z njima so naši dnevi pestri.
Glasno opozarjata, da je lakota huda stvar,
za ostalo jima nič ni mar.
Če vrat ne odpremo,
za Buffy ni ovir,
Sweedy pa zaspi,
da nihče je ne zbudi.
Mjavka, mjavka glasna in kosmata,
praska okno, praska vrata.
Oči pa kriči,
da nobene mačke v hiši več ni!

Leon Homan Šošter, 6. B

Lucas Pajk, 4. razred

LAHKO

Bom, ker lahko,
ker razum to mi dopušča.
Srce pravi, daj.
Jaz pa se bojim.
Poslušam srce,
saj vem, da ima prav.
Grem,
saj izgubiti se ne smem.

Sara Neža Hauptman, 7. B

GORJANCI

Ste zeleni, cvetoči,
barviti, visoki, čudoviti,
bogati in gorati.
Pozimi ste bela odeja,
lepa zasnežena pokrajina
in vedno dom raznovrstnim živalim.
Jeseni ste mešanih vrst
rdeče, oranžne,
rjave in rumene.
Vedno nasmejani, polni dobrot
in dom vilam čestitkam.

Ema Petrič, 9. razred

Kim Petrič, 3. razred

SPIM!

Mogoče budilke
sploh nisem navila,
mogoče jo mama je izklopila.
Ni res, da lenarim,
le daljše pospim,
se vidimo jutri,
če spet ne ZASPIM.

Tinkara Požgaj, 7. B

POJDI ZMERAJ DO KONCA

Včasih te pot zanese
levo ali desno,
pa vendar vedno poglej čez cesto,
saj se za njo morda skriva čarobno mesto.
To mesto stkano je iz tisoč vezi,
ki mnogim prekrizajo poti.
A poglej na svetle plati,
čeprav brezupno se ti zdi
in morda kdaj ti spodleti.
Zato pa poskusi vnovič in zopet in znova ...

Zarja-Vita Jakše, 7. B

KAJ JE OBJEM?

Objem je kot topel plašč,
ko se srce dotakne srca.
Roke se prepletejo,
čas zastane
in svet okoli nas izgine.

V objemu čutimo varnost,
kot bi nas Bog varoval pred vsem zlom.
Telo se sprosti, duša razpre
in vse skrbi izpuhtijo.

Objem je zdravilo za osamljenost,
dotik, ki poveže srca,
beseda brez besed,
ki govori o ljubezni.

Naj objem postane naša vsakdanja naloga,
melodija, ki povezuje ljudi,
toplina, ki greje duše,
in ljubezen, ki vedno šteje.

Lara Kozole, 8. razred

OBJEM NI KAR TAKO

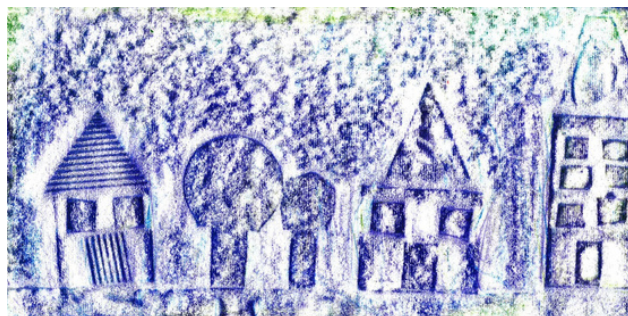
Objem ni kar tako,
lahko je za slovo
ali pa za to,
ko dan se ti podre,
da nekdo objame te
in pomaga ti,
da dan se razjasni
in te razveseli.

Lahko je od mami,
lahko pa od babi.
Takrat te ogreje
kot mehke, tople odeje.
Če je od prijateljic,
se zdi, kot da sonce se smeje,
a tisti od brata –
je kot od "bodyguarda" –
od otroštva znan,
ki vedno postavi se ti v bran.

V vsakem primeru je omejen,
zato uporabi ga
ter vzemi si ga
in dobro ga skrij,
da spet ti ne zbeži.

V njem varen si,
zato odmisli skrbi
in pogrezni se vanj
ter zakopljí se v svet svojih sanj.

Ana-Marie Jorga Arnšek, 6. A

Lucija Samec, 5. razred

HREPENENJE

Stik dveh teles,
najinih,
ki sta si včasih goreče bližino želeli.
Tak, ki je nekaj pomenil,
a zdaj nič več ...

Objem – da zapolni tišino
med nama,
ni več prijetno,
ostala sem sama.

Tam, kjer včasih najini srca
up sta iskali,
tam, kjer bila sva si vse.
Želim, da spet bil bi blizu,
hitro, objemi me!

Tam, kjer rebra ti branijo srce,
ki ga ne bi nikoli zlomila.
Tam, kjer je le še praznina,
ki čaka nekoga - a mene ne.

Pa čeprav bo nerodno,
čeprav vem, da trpiš,
čeprav te je strah,
čeprav v sebi kričim,
objemi me, PROSIM!
Še vedno si le tebe želim.

Ula Bratkovič, 8. razred

Mila Gorenc, 2. razred

Svit Haralovič, 4. razred

OBJEM SI TI

Je stisk ljubljene osebe.
Je preliv čustev, ki ne pozebe.
Je vhod v svet občutkov, ki kot beseda je
brezčuten,
pomeni pa, da si sočuten ali obupen.

Človeka lahko razveseli,
mu dan spremeni,
zaceli rano
ali ga popelje v rajsko daljavo.

Zakaj se potem ne objemamo vsak dan?
Bili bi bolj močni, samozavestni, bogati in srečni.
Verjamem, da lahko ti in jaz (kot dokaz),
mesto spremeniva v ljubečo vas.

Zato, prosim, podaj mi roko,
me stisni trdno
in me ne izpusti nazaj v temo.

Objeeemaj ...
dokler se mi srce ne zamaje.
Takrat vem, da si ti zame.

Lola Lisec, 7. A

NE SPREMINJAJ ME

Patricija Kušljan, 9. razred

Ne spreminjaj me,
ko vetrovi odnašajo pesmi,
ki se sivijo s časom,
ko jutra dihajo svežino
in večeri postajajo temni,
ko vsak korak je napor,
a srce še vedno upa.

Ne spreminjaj me,
ko govorijo besede polne praznine,
ko slišiš krike, ki izgubljajo svoj pomen,
ko v očeh ni več iskric,
a duša še vedno hrepeni po dotiku,
ki ga več ni.

Ne spreminjaj me,
ko spomini bledijo v tišini.

Ne spreminjaj me, ko se zdi,
da sem izgubljen v množici
in ko je tišina glasnejša
od najglasnejšega vrveža,
ko je pot dolga in negotova.

Ne spreminjaj me, saj sem kot reka,
ki teče skozi vsako preizkušnjo,
in kot zvezda, ki sveti v najtemnejši noči,
neizmerno in neustavljivo,
samo bodi ob meni,
ne spreminjaj me.

Ana Baznik, 8. razred

NAJLEPŠE JE VIDETI

Lepo je najti srečo v nesreči,
toploto v mrzloti,
čas v nečasu,
celo tišino v globini.
A najlepše je videti vse v stvareh,
ki jim pravimo NIČ.

Anika Longar, 9. razred

Ana Marie Jorga Arnšek, 6. A

OBJEM

Objemam mamico rad,
včasih zlezem ji za vrat.
Po objemu takoj grem spat,
mamici rečem imam te rad.

Ko pa se zjutraj zbudim,
še par objemov dobim.
Z atijem in mamico
zmeraj se kaj novega naučim
in zato še par objemov dobim.

Včasih na kavču z objemi zaspim,
ki jih od bratcev in sestric dobim.

Moje življenje je lepo kot cvet,
kot mamičina dobra je jed.

Z objemi to pesem končam
in na koncu vsem rečem:
Rad vas imam.

Matija Kuhar, 1. A
Nagrajena pesem na literarnem
natečaju Ela - Mali Pranger 2024

Patricija Kušljan, 9. razred

Patricija Kušljan, 9. razred

Avtoportreti, 1. A

KAJ TE MUČI

Kaj te muči?
Ne hiti, ne hiti.
Kam se ti tako mudi?
Počakaj še malo.

Ne skrbi in sprosti misli,
naj gredo naprej, ko hočejo.
Ni vse vedno lahko,
ko pa na stotine stvari
mimo tebe gredo.

Lara Kozole, 8. razred

SAMOPODOBA

Zjutraj se postavim pred ogledalo
in gledam se in gledam.
Pa vidim rdečico na obrazu
in podočnjake od prejšnje noči.
Na koncu, ko huje že ne more biti,
vidim mozolj na svojem obrazu.
Začnem vse prekrivati s pudrom.
A na koncu obupam
in si rečem,
da živim samo enkrat
in kaj drugi mislijo o meni,
zame pomembno ne bo
nobenkrat.

Urška Kuhar, 9. razred

Livia Zara Hauptman, 9. razred

DOBRA DEKLETA LJUBIJO BARABE

V knjižnici si živce param in
kar naenkrat skozi okno
pogledam, kjer njega
na dvorišču zagledam.

Pretepa se z barabami,
kri lije mu iz nosa in čela,
Nakar nesrečna spregledam,
da ne želim imeti opravka
z barabami.

Urška Kuhar, 9. razred

VREME

Sonce, dež in sneg,
polni smo zadreg.
Ne vem, ali naj se oblečem,
ali slečem.
Vreme nas aprila
za nos povleče.
Veter, dež in sneg
nam april prinesel je spet.
Grem se zdaj
jaz k peči gret.

Nik Olovec, 8. razred

Nika Papež, 9. razred

KAPNIK

Čisto počasi iz ure v uro,
iz dneva v dan,
ves čas le kapljice nežne
gradijo mu vsakdan.

Ko ga pogledam, vidim lahko,
kako posebno je njega telo.
V kraških jamah domuje
in nas s svojo lepoto navdihuje.

Jakob Pavlovič, 9. razred

ROKAVICA IN NOGAVICA

Rokavica in nogavica
nista ista stvar,
saj ko izgubiš nogavico,
je pravi direndaj.

Pri rokavici pa ni isto,
vzameš neizgubljeno nogavico,
si jo natakneš na ročico
in imaš rokavico.

Jan Stopar, 7. A

KAJ JE LJUBEZEN?

Ljubezen je kot bolezen,
ki ne pride kakor gripa
in ne kot mraz.

Ljubezen je lepa bolezen,
nežna in ljubezniva,
ki nič ne boli.

Če pa najdeš pravo ljubezen
potem ta bolezen
ostane za vse dni.

Livia Zara Hauptman, 9. razred

Izabela Unetič, 6. A, 3. mesto na likovnem natečaju
Teden možganov

METULJ

Metulj med travniki lebdi,
tako lepo se mi zdi,
ko v soncu se igra,
meni prav fino se zdi.

Nežno med travo poplesuje,
v mene veselje nasuje,
najlepše pa se mi zdi,
ko v nebo poleti.

Maja Zagorc, 9. razred

Nika Papež, 9. razred

TRETJEŠOLSKA

Mi smo tretješolci pravi,
večkrat pridni,
včasih tudi jezikavi.
Še kar radi se učimo,
a najraje zunaj se podimo.

Zdaj prisluhnite nam vsi,
smo pesmico sestavili.

ŽAK je odličen v matematiki,
na tekmovanjih vedno priznanje osvoji.

LANEL se v drugem razredu k nam preselil je,
od zdaj naprej naš sošolec je.

NIK se najbolj na kmetijstvo spozna,
o traktorjih, kosilnicah in žagah veliko povedati zna.

IVONA dobra prijateljica je,
ko pride v šolo, z nasmehom poboža vse.

Kdo odgovor najde pravi?
Če ne VITA,
potem ga NEŽA zagotovo skupaj spravi.

MARTIN v razredu najmanjši je,
a z odra preseneti prav vse.

ADAMU angleščina odlično gre,
v izgovorjavi prekaša skoraj vse.

EMA klavir igrati zna,
zato jo radi poslušamo v šoli in doma.

ZOJA nadvse rada pleše in poje,
z lepimi ocenami izkazuje znanje svoje.

MARK pravi je orjak,
le zakaj ni takšen korenjak?

RUBEN v razredu najlepše piše,
kar zaželiš si, to ti nariše.

KIM pozorno poslušati zna,
zato v redovalnici same petice ima.

LOVRO pri pouku je tih in miren,
do vseh okoli sebe je zelo obziren.

Se ŽIGA je k nam iz Šentjurja preselil,
tu pa veliko novih prijateljev dobil.

JAKA ogromno energije ima,
v vodi pa imenitno plavati zna.

LUKA S. najraje nogomet igra,
tudi kitara je njegova prijateljica.

PATRIK naš se rad s skirojem pelje,
imeti pravo kolo so njegove želje.

Naša NALA zjutraj rada dolgo spi,
na odru pa kar zaživi.

MIJA se pridno in skrbno uči,
zato pa odlično oceno dobi.

LUKA Ž. je športnik zavzet,
najdaljši njegov je vortexov met.

ERIK je zabaven kot klovn,
novih smešnic je vedno poln.

Učiteljica STAŠA za nas skrbi,
vsak dan nas tudi nasmeji.
Ko učiteljica Ines v podaljšano bivanje
prihiti,
nas z igro zelo razveseli.

Učenci 3. razreda

DRUGOŠOLCI O PRIJATELJSTVU

RAD/A IMAM SVOJEGA/SVOJO SOŠOLCA/KO, KER ...

Moja sošolka se rada igra, ima veliko knjig in stvari za ustvarjanje, ker rada ustvarja. Rada jo imam, ker je prijazna in ima veliko drugih prijateljev. Tinkara

Moj sošolec je zelo hiter in poln presenečenj. Rad ga imam, ker je hecen in zabaven. Izak

Moja prijateljica je zabavna, prijazna in ima dobro srce. Rada jo imam, ker mi vedno pomaga in je potrpežljiva. Imava se zelo radi, večkrat imava iste ideje. Sara

Moja sošolka se rada igra z menoj. Najraje se pride igrat k meni. Maja

Moja najboljša prijateljica in hkrati sošolka mi rada pomaga, se rada igra z mano in je prijazna do vseh sošolcev. Ota

Mojo sošolko imam rad zato, ker mi pomaga, je prijazna do mene in drugih, je zabavna, nasmejana, od nje slišim veliko smešnega. Oriana

Moj sošolec je smešen, prijazen, vljuden. Z njim se rad igram in je moj najboljši prijatelj. Včasih se tudi skregava, a ne za dolgo. Peter Ivan

Moja sošolka je moja prijateljica. Je prijazna. Ko potrebujem pomoč, mi vedno pomaga. Je pridna in uglajena. Zoja

Moj sošolec je dober, z njim se rad igram in sva dobra prijatelja. Rad ga imam, ker se lepo obnaša. Sven

Moj sošolec je prijazen do mene, z njim rad igram nogomet. Že dolgo sva prijatelja. Oskar

Moja sošolka je pridna, prijazna in zna potolažiti. Rada jo imam, ker ima dobro srce. Večkrat je tudi zabavna. Lana

Moja sošolka je prava prijateljica. Pomaga mi, kadar česa ne znam, nikoli mi ne nagaja. Mila

Moja sošolka se rada igra z menoj, je prijazna in mi vedno pomaga. Lucija

Moj sošolec je prijazen, se z mano igra in mi pomaga. Tudi jaz včasih pomagam njemu. Matija

Moja prijateljica sta igriva in zelo hitra. Rada igra nogomet. Sta dobrega srca in vedno blizu mene, rad ju imam kot svoja starša. Filip

Imam sošolki, ki sta do mene prijazni, vljudni in me potolažita, kadar sem žalostna. Vedno me vzpodbujata. Radi se igra z mano, pogosto se zabavamo, šalimo in hecamo, skupaj gremo na avtobusno postajo. Ina

Moj prijatelj je dober z mano, ima dobro srce. Z njim se rad igram, ker je zabaven, rada igra tudi nogomet. Tilen

Moji prijateljici sta prijazni in radi bereta. Zelo radi jesta solato. Elena

Moj sošolec je lepo vzgojen. V šoli se lepo obnaša. Je prijazen, dobrega srca in je moj najboljši prijatelj. Imava se zelo rada. Denis

Moj sošolec je prijazen, lepo vzgojen in včasih smešen. Z njim se rada igram. Alja

Zapisali učenci 2. razreda, OPB

Sara Sintič, 2. razred

PETOŠOLČKANJE

Petošolke smo navihane deklice. Kar šestnajst nas je! Lani se nam je pridružila Aria Marisa, letos pa še Lucija. Med odmori nam ne zmanjka besed za pogovore. Vse smo odlične pevke šolskega otroškega pevskega zbora. Zunaj se rade igramo med dvema ognjema ter včasih med igro celo ognjevito kričimo. Kljub temu se imamo rade, si med seboj pomagamo in se tolažimo. Obožujemo klepetanje med odmori (in poukom), pa tudi na socialnih omrežjih. Zanimive teme pogovorov so odraščanje, moda in obnašanje. V prostem času se rade družimo in zabavamo.

Fantje smo v manjšini, saj nas je pravljčnih enajst! Tako kot punce se tudi mi med odmori radi pogovarjamo o motorjih, računalniških igrinah in osebnih stvareh ter se igramo. Zanimajo nas različni športi: nogomet, košarka, odbojka, kolesarjenje, ribarjenje, skirojanje, supanje, igranje računalniških in telefonskih igrin ... V podaljšanem bivanju komaj čakamo, da dobimo priložnost za igranje nogometa. Zelo radi se med seboj družimo tudi v popoldanskem času, če nam le dovolijo starši in domače na(d)loge. Več kot polovica fantov ima doma laksarco (po SSKJ = motorno koso). Vsi fantje smo opravili vse za bralno značko.

VSI KOMAJ ČAKAMO NA POČITNICE!!!

JUUUUuuuuuuHuuuUUUUUUUUuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuUUUUUU!!!

Aria Marisa Udvarc, 5. razred

Kim Olovec, 5. razred

Tjaša Zevnik, 5. razred

Nik Mikec, 5. razred

6. B SE PREDSTAVI

Seveda smo se kot spodoben razred tudi mi šestošolci odločili sodelovati v šolskem glasilu. V razredu nas je 14, od tega točno sedem deklet in sedem dečkov. Naša razredničarka je učiteljica, verjamem, da najpopularnejšega predmeta športa, Janja Budna Leban. Ocene so super in za njih se vedno potrudimo. Učitelji že dolgo niso učili tako pridnega razreda.

Ivana Klemenčič, 6. B

PETER

Odkar se Peter je rodil,
naši mami samo
živce je pil.

Lula, kaka in kriči
in ni za nikamor
iti z njim.

Martin Rangus, 6. B

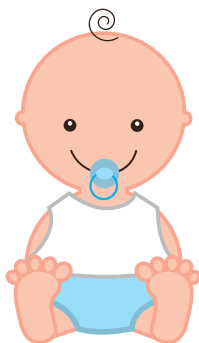

NA ŠTUPORAMO

Ko grem očiju na štuporamo,
se vse zdi veliko pod mano.
Vse se mi zdi lepo in fajn,
zato k nama tudi mamu pokličem zdaj.

Moja mama se začudi,
jaz pa skočim dol,
da oči se preveč ne utruji.

Vita Milek, 6. B

JOK

Deklica joka in stoka,
se ne pomiri,
razen ko dudo
v usta dobi.

Petem vsa vesela se smeji,
nič več ne kriči,
le še vriska na ves glas,
da glava boli nas.

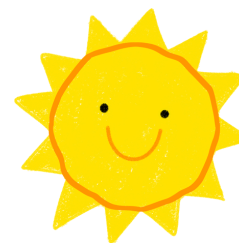
Lara Palčič, 6. B

JAZ

Stara sem 11 let
pa še nisem šla v svet.

Za računalnikom sedim
in se na brata
ves čas jezim.

Neja Burja, 6. B

JUTRO

Zjutraj se vstanem
in si oči pomanem,
se pretegnem
in vstanem.

Potem v šolo odhitim,
se prijateljev razveselim
in kaj novega naučim.

Nik Cunk, 6. B

SORODNE DUŠE

Za vse romantike in tiste, ki verjamete v pravo ljubezen, smo pripravili nekaj informacij o sorodnih dušah. Zavedati se moramo, da sorodne duše niso le fant in punca, temveč je lahko sorodna duša tudi zelo dober prijatelj ali prijateljica. Za vas imamo 3 najboljše primere.

Romantične sorodne duše

Romantične sorodne duše so tiste, na katere najprej pomislimo. Oseba, ki nam je sorodna duša, naše življenje izpolni z najlepšimi izkušnjami našega življenja. Osebi klikneta na intelektualnem, čustvenem in spiritualnem področju kot z nikomer dotlej.

Doživljenjske sorodne duše

Z doživljenjskimi sorodnimi dušami sklenemo močna partnerstva, ki trajajo vse življenje. Takšne odnose sklenemo z nekaterimi prijatelji iz otroštva. Tu so naši najboljši prijatelji, lahko so poslovni partnerji ali pa člani ožje in širše družine. To so ljudje, ki jih poznamo skoraj vse življenje in ki nas ljubijo ter podpirajo bolj kot kdorkoli drug.

Prijateljske sorodne duše

Ste na neki zabavi in nekoga spoznate. Potrebni je le nekaj izmenjanih besed, da vam je popolnoma jasno, da ste spoznali svojega najboljšega prijatelja. Takoj se razumeta na vseh pomembnih točkah. Enostavno sta na isti valovni dolžini. Pretirana vljudnost je povsem odveč. Prijateljska sorodna duša je nekdo, na katerega se vedno lahko zanesete, ki mu lahko vse poveste in katerega družbe se enostavno ne morete zasititi.

Ula Bratkovič, 8. razred

Povzeto po: <http://www.metropolitan.si>

Lucija Šircelj, 2. razred

KDO JE 7. A?

F – fajna oseba
R – radovedna, rada vem, kaj se dogaja okoli mene
I – izjemna, počutim se izjemno v svoji koži
D – delavna, rada pomagam pri delu doma
A – ambiciozna, želim si doseči veliko v življenju

K – kreativna
L – ljubezniva
A – ambiciozna
V – vesela
D – dinamična
I – inteligentna
J – jasna
A – adrenalinska

T – treniram odbojko
A – ambiciozen
I – izmuzljiv

L - lačna vsako uro, minuto, sekundo ...
O - odločna v skoraj vsaki situaciji
L - lena ob sobotnih popoldnevih
A - alergična na slabe ljudi

A – ambiciozna, izrazito prizadevna za uspeh
L - ljubosumna, včasih ...
J - jedrnata, potrebno je le malo besed, da povem bistvo
A – aktivna, ne maram sedeti na enem mestu

V - vztrajnost, vztrajam pri vseh ciljih
I - izvirnost, poskušam biti izviren pri vsem, kar počnem
T - točnost, se trudim biti vedno pravočasen
O - optimizem, ki je ključen tudi, ko so težki časi

Ž – živahna
A – aktivna
N – nasmejana
A – ambiciozna

N – natančna
I – igriva in izzivalna
A – adrenalinska

T - trmasta
E - edinka pri hiši
J - jezikava pri sporih
A - adrenalinska

P – pojem
E - energičen
T - točen
E – estetik
R – radoveden

J – jamram
A – ambiciozen
K – koristen
O – odkrit
B – bogat v duši

N - najraje imam proste dneve
I - igram odbojko
K - komaj čakam počitnice

T - tekmovalna (najbolj pri športu)
I - iskrena v življenju
A - adrenalinska v hitrosti avtomobilov
R - radovedna
A - ambiciozna

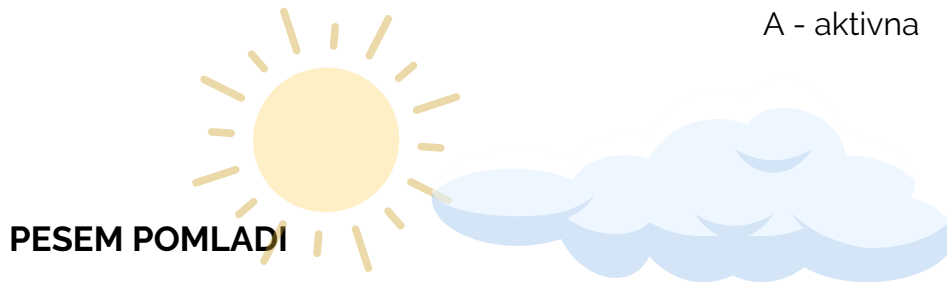
J - jednat, najraje povem bistvo
A - ambiciozen, imam visoke cilje
N - nadpovprečen, znam veliko

N – nerodna pri vsem
I – iskrena, skoraj vedno
K – kriva, vedno
A – adrenalinska

T - točen na šolske ure.
I - inteligenten vsakič, ko gre za angleščino
M - miren ob vsakem testu v šoli

Ž – živčen
A – aktiven
N – nesiguren

Učiteljica:
M - močna osebnost
A - angleščina mi je skoraj prvi jezik
J - jezična, več jezična
A - aktivna

PESEM POMLADI

Dnevi postajajo daljši,
sonce ima dan rajši,
ptički priletijo
in lepo nam žvrgolijo.

Ko svet se v sanje poglobi,
komar na delo hiti.

Vito Kavčič, 7. A

class

ČE BIL BI PTICA

Če bil bi ptica,
letel bi visoko
med oblaki.
Če bil bi ptica,
selil bi se vsak letni čas.
In če bil bi ptica
imel vse ljudi
bi rad.
Ko pa na tla bi se ozrl,
videl bi nasmejana lica.

Alja Drobnič, 7. A

ODKRIJ SVOJ TALENT

Veliko se vas verjetno sploh ne zaveda, da smo vsi posebni in edinstveni. V življenju je zelo pomembno, da odkrijemo svoje skrite talente. Še bolje, če jih odkrijemo zgodaj. Za vas imam nekaj predlogov, kako boste lažje odkrili svoj talent. Seveda se lahko le-ta skriva tudi v vaših hobijih. Še bolje! Poglejte nazaj v svojo preteklost. Če ste začeli raziskovati svoje skrite talente, je prvi korak, da pogledate nazaj in se vprašate:

- Katere stvari počnete z veseljem?
- V čem ste dobri?
- Pri čem vas znanci in sorodniki pohvalijo?
- Kaj ste si od nekdaj želeli poskusiti?
- Poskusite iti iz svoje cone udobja.

Upam, da najdete talente, ki jih boste pilili tudi med počitnicami.

Ula Bratkovič, 8. razred

Vita Jalovec, 3. razred

Lovrenc Rangus, 5. razred

Zarja Kuhar, 5. razred

Zarja-Vita Jakše, 7. B

OSMI JE TA PRAVI!

Samo za vas se je tudi naš razred odločil sodelovati
v Gorjupku.

Naj se vam predstavi bodoči 9. razred!

✳️🇺🇸🎀 26 učencev 🎀🇺🇸✳️

✳️🎀 12 deklet 🎀✳️

🎀🎀 14 dečkov 🎀🎀

✳️👑🌟 RAZREDNIČARKA: Maja Adanič Selčan 🌟👑✳️

LOVEC

Lovec noč in dan na preži čepi,
da vsaj eno divjad dobi.
In čaka, da mrjasca ustrelji,
a na žalost zajca ulovi.

Zajec hitro mu zbeži
in za hrbtnom se mu smeji.
Čakaj, čakaj lovec ti,
večerje zate ni.

Franci Zupančič, 8. razred

DOMIŠLJIJA

Z domišljijo si širiš obzorja,
ki sežejo do gora
in še do vesolja.

V domišljiji ni meja,
tam lahko ustvarjaš,
kar se da.

Iva Pisek, 8. razred

LJUBEZEN

Takoj jo začutiš
in takoj veš,
da ta je ta pravi.

Ko pogledaš
mu v oči,
cel svet zažari.

Elin Tomazin, 8. razred

BEGUNKA

Ne, nisi begunka.
Ime ti je Ajša.
Prihajaš od daleč,
na to pot pa si šla mlajša.
Čez gore in reke
podala si se
v iskanju dežele obljubljene.
Veliko beži jih iz nemira v nemir,
a le ti veš,
da na tem svetu primanjkuje
prostora za mir.

Kolja Bor Milovanović, 8. razred

Tudi letos se je na naši šoli odvijal krožek o znanju prve pomoči. Učenci smo pridno obiskovali vaje ter pred tekmovanjem na pripravah ostajali tudi v popoldanskih urah. Na tekmovanju smo pokazali ogromno znanja in osvojili 2., 4. in 5. mesto. Pohvalno je, da so se tekmovanja udeležile kar tri ekipe iz naše šole, zato smo vam na kratko pripravili članek o znanju prve pomoči.

Znanje o prvi pomoči je neprecenljivo orodje, ki lahko reši življenja v nujnih situacijah. Od manjših poškodb do življenja ogrožajočih situacij lahko pravilna uporaba osnovnih postopkov prve pomoči bistveno pripomore k izboljšanju izvida poškodbe ali nesreče. V tem članku sem želel predstaviti pomen znanja o prvi pomoči, osnovne postopke ter kako lahko vsakdo prispeva k varnosti in dobrobiti v svojem okolju.

1. Zakaj je znanje o prvi pomoči ključno?

Nesreče se lahko zgodijo kjerkoli in kadarkoli, zato je ključno, da ljudje znajo pravilno ukrepati v kritičnih situacijah. Znanje o prvi pomoči omogoča hitro in učinkovito reagiranje na različne nujne primere, kot so srčni zastoj, zadušitev, hude poškodbe ali nenadne bolezni. Pravilna prva pomoč lahko zmanjša tveganje za zaplete, ohrani vitalne funkcije in omogoči hitrejšo okrevanje.

2. Osnovni postopki prve pomoči

- Preverjanje zavesti: Najprej je treba preveriti, ali je oseba zavestna in diha. Če oseba ne diha ali ne kaže znakov življenja, je treba takoj poklicati nujno medicinsko pomoč in začeti s postopki oživljanja.
- Klicanje pomoči: V primeru resne poškodbe ali nujnega stanja je nujno poklicati številko za nujne primere in zagotoviti potrebne informacije reševalcem.
- Zaustavitev krvavitve: Pri hudi krvavitvi je pomembno takoj zaustaviti krvavitev s pritiskom na rano ali z uporabo obvez.
- Oživljanje: V primeru srčnega zastoja je potrebno takoj začeti s postopki oživljanja, ki vključujejo stiskanje prsnega koša in umetno dihanje.
- Prva pomoč pri poškodbah: Vključuje oskrbo manjših ran, zlomov, opeklin, ugrizov in drugih poškodb.

3. Kako lahko vsakdo prispeva k varnosti in dobrobiti v svojem okolju?

Vsakdo lahko prispeva k varnosti in dobrobiti v svojem okolju z osveščanjem o pomenu znanja o prvi pomoči. Sodelovanje v tečajih prve pomoči, redno osveževanje znanja ter pripravljenost na ukrepanje v nujnih situacijah so ključni koraki za ustvarjanje varnejšega in bolj odzivnega okolja.

Poleg tega je pomembno, da imamo doma in na delovnem mestu ustrezno opremo za prvo pomoč ter da vemo, kako jo pravilno uporabiti. Lahko pa se tudi vključimo v različne zveze o prvi pomoči. Tak primer je Rdeči križ Slovenije.

Rdeči križ Slovenije je nacionalna humanitarna organizacija, ki deluje v skladu s principi Mednarodnega rdečega križa. Njihova misija je nuditi pomoč in podporo ljudem v stiski ter promovirati humanost, nepristranskost, nevtralnost, neodvisnost, prostovoljnost, enotnost in univerzalnost. Svoje delo izvajajo preko različnih programov in dejavnosti, kot so nudenje prve pomoči, oskrba ranljivih skupin, humanitarna pomoč v kriznih situacijah ter promocija zdravja in preventive. Rdeči križ Slovenije je ključni partner pri zagotavljanju pomoči ob naravnih nesrečah, nesrečah v prometu, humanitarnih krizah ter pri podpori ranljivim skupinam v družbi.

Znanje o prvi pomoči je neprecenljivo orodje, ki lahko rešuje življenja. Z osnovnimi postopki prve pomoči in pripravljenostjo na ukrepanje lahko vsakdo prispeva k varnosti in dobrobiti v svojem okolju. Zato je pomembno, da vsi osvežimo svoje znanje o prvi pomoči ter se pripravimo na morebitne nujne primere, ki se lahko zgodijo kjerkoli in kadarkoli.

Jan Jordan, 9. razred

RDEČI KRIŽ
SLOVENIJE

KAKŠNO JE ŽIVLJENJE BREZ INTERNETA?

Verjetno smo se vsi že znašli v tisti situaciji, ko imaš v rokah telefon in sploh nič ne delaš. Samo gledaš videe na YouTubu in se smiliš sam sebi. Vedno pomisliš, kako nimaš nič početi. Ljudje si ne znamo več predstavljati življenja brez interneta in telefona. Je takšno življenje sploh še mogoče?

Tu je nekaj predlogov, kaj početi, ko si zdolgočasen in kako se izogniti preveliki porabi prostora na telefonu.

★🎀 AKTIVNOSTI 🎀★

Preberi kakšno knjigo

Veliko ljudi ne mara branja, ker vedno berejo knjige, ki jih ne privlačijo. Vprašajte prijatelje za nasvete glede knjig. Mogoče vzljubite branje 😊.

Pojdi na sprehod

Lepo vam bo, če greste na sprehod s prijateljem ali psom 😊.

Pospravi svojo sobo

Vem, da zveni zdaj to kot najbolj neumna ideja na svetu, ampak, če med pospravljanjem predvajaš svoje najljubše pesmi, boš na koncu celo zadovoljen 😊.

Obišči nekoga

Obiščeš lahko prijatelja, ki ga že dolgo nisi videl, ali pa stare starše, ki te bodo gotovo veseli. Predlagam, da pred obiskom pokličeš in se pozanimaš, če so doma 😊.

Riši, barvaj ali piši

Z malo dobre volje boš kmalu odkril svoje talente, ki jih lahko kasneje nadgradiš na tekmovanjih 😊.

★🌸 KAKO ZMANJŠATI PORABO PROSTORA NA TELEFONU? 🌸★

Skrij aplikacije iz glavnega zaslona

Saj veste, daleč od oči, daleč od srca 😊.

Nadzoruj čas uporabe

Velikokrat se sploh ne zavedamo, koliko časa preživimo na telefonih 😊.

Vklopi tihi ali letalski način.

... IN ŽIVLJENJE SE LAHKO PRIČNE.

Ula Bratkovič, 8. razred

ODBOJKAŠI V 1. B LIGI - INTERVJU

Letos smo bili priča odlični igri naših odbojkašev, ki so se skozi celo sezono trudili in borili za ostanek v 1. B ligi. S pomočjo navijačev, ki so jih skozi celo sezono bodrili in spodbujali na tribunah kostanjeviške telovadnice, se jim je uspelo prebiti do tekme za obstanek, na kateri so tudi zmagali in ostali v 1. B ligi. Zato smo povabili SIMONA KOŠIRJA, enega izmed igralcev kostanjeviške ekipe, in ga malo povprašali o tekmah in uspehu v tej sezoni.

Kako se počutite ob zmagi za obstanek v 1. B ligi?

Zelo sem ponosen na našo ekipo in na to, kar smo dosegli. Zmaga za obstanek v 1. B ligi je dokaz našega trdega dela, predanosti in predvsem timskega duha. To je bil cilj, ki smo ga vsi močno želeli in za katerega smo trdo delali skozi celotno sezono. Na koncu so se nam stvari poklopile in tako ostajamo med prvoligaško družino tudi v prihodnji sezoni.

Kateri trenutek v sezoni vam bo najbolj ostal v spominu?

Zagotovo mi bo najbolj ostala v spominu povratna tekma proti ekipi Ljubljana Volley, ko smo zmagali s 3 : 0. Na prvi tekmi pred domačimi gledalci se je Ljubljana Volley izkazala za izredno neugodnega in žilavega tekmeca, zato pred povratno tekmo po porazu na domačih tleh (2 : 3) nismo imeli izhodišča, ki bi si ga želeli. Imeli smo 10 dni časa, kar nam je dobro delo, saj smo lahko v miru dobro analizirali prvo tekmo in se pripravili na odločilno tekmo. Tekma v Ljubljani je pokazala, kako močni smo kot ekipa, ko igramo s srcem in odločnostjo. In v spominu ostaja prav tisti trenutek, takoj po zaključni in zmagovalni točki našega kapetana in veliko olajšanje in nepopisno veselje z navijači. To je nekaj, kar ti na koncu odtehta vsa odrekanja in prosti čas, ki ga namenjamo za kostanjeviško odbojko.

Kako bi opisali ključne dejavnike, ki so prispevali k uspehu vaše ekipe?

Zagotovo je bil eden ključnih dejavnikov timski duh in to, da smo verjeli vase tudi, ko nismo bili v najboljšem položaju. Ko je ekipa dihala kot eno in so nas spremljali neumorni navijači, za katere smo izjemno hvaležni, smo bili nepremagljivi. Ne smemo pa pozabiti na odlično pripravo s strani trenerskega štaba in odlične medsebojne odnose tudi na tej relaciji. Vsi smo verjeli v naš skupni cilj in se medsebojno podpirali, kar je bilo ključno za naš uspeh.

Kakšne priprave ste opravili pred ključnimi tekmami v sezoni?

V bistvu smo bili postavljeni v kar težak položaj, saj smo z rednim delom prvenstva končali 16. februarja, nato pa čakali skoraj dva meseca do dodatnih kvalifikacij. V tovrstni situaciji smo se znašli prvič, zato je imel trenerski štab ogromno dela že s tem, kako ekipo pripraviti, da bo ob pravem trenutku v najboljši formi. V tem tako imenovanem mrtvem obdobju brez prvenstvenih tekem smo imeli najprej nekaj prostih dni, nato pa počasi začeli s treningi. V drugi polovici meseca marca smo imeli tudi nekaj močnih pripravljalnih tekem, s katerimi smo poskusili priti nazaj v tekmovalni ritem. Pred prvo tekmo kvalifikacij nismo bili prepričani, kako bo ekipa po takšnem odmoru odreagirala in definitivno se nam je poznal tekmovalni odmor.

Vseeno mislim, da smo kljub porazu ravno zaradi tega iztržili dober rezultat, ki nam ni zapiral še nobenih vrat pred povratno tekmo. Med obema tekmama pa je sledil predvsem poudarek na taktični pripravi na nasprotnika in na analizi prve tekme. Trenerja Jernej in Luka sta nas zelo dobro pripravila in nam pomagala, da smo prišli na povratno tekmo ravno prav nastrojeni.

Kako ocenjujete svoje lastne nastope v tej sezoni?

Menim, da sem dal vse od sebe na vsaki tekmi kljub drugim obveznostim, ki mi niso dopuščale, da bi bil z ekipo skozi celotno sezono. Ekipa je mlada in fantom z velikim veseljem pomagam z nasveti in podporo. Vedno pa je seveda še prostor za izboljšave, vendar sem zadovoljen s svojimi prispevki k uspehu ekipe in ponosen na naše skupne dosežke.

Kaj menite, da je bil ključni trenutek ali tekma, ki je obrnila potek sezone v vašo korist?

Ključna trenutka sezone sta bila po mojem mnenju dva. Prvi je bil sestanek članske ekipe 2. januarja, kjer smo se celotna članska ekipa in trenerski tim posedli na sredino in analizirali prvo polovico sezone in se zelo odkrito pogovorili o preostanku. Od takrat naprej je ekipa še bolj igrala po načelu »vsi za enega, eden za vse«. Drugi ključen trenutek sezone pa je bil sredin trening pred povratno tekmo v Ljubljani, ko bi lahko rekli, da nam nič ni šlo in vzdušje posledično ni bilo najboljše. Takrat se je videlo, da smo tik pred zelo pomembnim obračunom in je bila nervoza v ekipi že prisotna. Mislim, da je bila reakcija igralcev in trenerskega tima po tem treningu fantastična in da se je zgodil t.i. "kliker", ki nas je dodatno spodbudil za naslednje odlično odigrano sobotno tekmo.

Kakšni so vaši načrti za prihodnjo sezono? Se boste borili za napredovanje v višjo ligo?

Naši načrti za prihodnjo sezono so osredotočeni na vključevanje mladih v člansko ekipo, še dodatnem izboljšanju naše igre in doseganje še boljših rezultatov. Trenutno je nivo članske ekipe, ki igra v 1. B ligi po mojem mnenju največji, kar ga lahko dosežemo glede na infrastrukturo in dejstvo, da imamo v članski ekipi samo domače igralce. Osnovni in glavni cilj ostaja igranje v 1. B ligi, kar pomeni med 16. najboljšimi ekipami v Sloveniji, kar je za tako majhen kraj, kot je Kostanjevica na Krki, odlično.

Kako bi opisali podporo navijačev v tej sezoni? Je njihova prisotnost vplivala na vaše nastope?

Podpora navijačev je bila, tako kot vsako leto, izjemna in je imela velik vpliv na naše nastope. Njihova energija in vzpodbuda so nam pomagali v ključnih trenutkih, kar se je pokazalo tudi v naši igri. Zagotovo smo imeli (spet) najboljšo podporo s tribune v celotni ligi, kar nam priznavajo tudi ostale ekipe, sodniki, delegati ter vsi prisotni na tekmah. Najlepše pa je videti naše navijače, ki stojijo za nami in nas podpirajo tudi, ko nam ne gre. Takrat se vidi, da je to res ena lepa, iskrena zgodba.

Kateri so bili največji izzivi, s katerimi ste se soočali med sezono, in kako ste jih premagali?

Največji izzivi so bili zagotovo poškodbe in nihanje v formi.

Premagali smo jih s trdim delom, medsebojno podporo znotraj ekipe in ne smemo pozabiti na odlično fizioterapevtsko podporo. Klub omogoča igralcem resnično dobro podporo pri saniranju tako manjših, kakor tistih težjih poškodb. Na koncu ključno vlogo odigra volja in želja, da pomagaš ekipi do zastavljenega cilja kljub morebitnim bolečinam in poškodbam.

Kaj bi sporočili mladim odbojkarjem, ki si prizadevajo doseči enak uspeh kot vi v prihodnosti?

Bodite vztrajni, delavni in verjemite vase! Predvsem pa, UŽIVAJTE v igri, učite se iz vsake izkušnje in napake ter vedno stremite k njihovem izboljšanju. Mladi odbojkarji imajo v Kostanjevici odlično priložnost, da se z rednim treniranjem uvrstijo v člansko ekipo, ki prinaša igranje na zelo visokem nivoju in je tudi odlična odskočna deska za morebitno profesionalno ukvarjanje s športom.

Kakšno sporočilo bi radi posredovali vašim zvestim navijačem, ki so vas podpirali skozi celotno sezono?

Našim navijačem bi se rad iskreno zahvalil za njihovo neverjetno podporo. Brez njih ne bi dosegli tega, kar smo. Njihova energija in vzpodbuda sta nam dala moč in motivacijo skozi celo sezono.

Kako bi opisali energijo in vzdušje na tribunah med ključnimi tekmami ter kakšen vpliv je imela podpora navijačev na vašo ekipo?

Energija in vzdušje na tribunah sta edinstvena. Igral sem že v veliko različnih okoljih, pa vendar sta v naši dvorani osnovne šole energija in vzdušje takšna kot nikjer drugje.

Kakšen je bil najbolj nepozaben trenutek, ko ste začutili podporo navijačev med tekmo?

Najbolj nepozaben trenutek je bil, ko smo na povratni tekmi proti ekipi Ljubljana Volley in ob zmagovalni točki slišali, kako so navijači eksplodirali od veselja. Ta občutek je bil zelo lep predvsem, ker nas je na gostovanju spremljal cel avtobus navijačev.

Kako bi opisali povezanost med ekipo in navijači ter kako se je ta povezanost izražala skozi sezono?

Povezanost med ekipo in navijači je bila zelo močna. Navijači so nas podpirali na vsakem koraku, mi pa smo se trudili igrati najboljšo, kakor znamo, za njih. Ta sinergija se je izražala skozi celotno sezono in nas gnala naprej. Veliko navijačev je tudi igralcev mlajših selekcij kostanjeviškega kluba, kar je še sploh lepo videti, zato upam da bomo skozi leta lahko mi nazaj vrnilo to strastno navijanje, ko bodo oni stopili v naše čevlje.

Kateri je bil najboljši način, kako so se navijači izkazali s svojo podporo vaši ekipi?

Njihova vztrajna prisotnost na tekmah, ne glede na rezultate. Njihovi transparenti, navijanje in pozitivna energija so nam vedno znova dajala dodatnih moči.

Kakšen je bil občutek, ko ste prvič stopili na igrišče pred polnimi tribunami in slišali navijače, ki vas spodbujajo?

Občutek je bil izjemen. Polne tribune in glasno navijanje so to, kar nas dodatno žene.

Vedno je posebna čast igrati pred tako strastnimi in predanimi navijači. Naša ekipa je naših navijačev že kar vajena in se zavedamo, kakšno vzdušje vedno znova pripravijo. Je pa drugače pri nasprotnih ekipah, ki jih izjemno dobro vzdušje vedno malce šokira in preseneti.

Kako bi opisali vlogo vašega trenerja v sezoni in kakšen je bil njegov ključni prispevek k uspehu ekipe?

Tako trener Nejc kot pomočnik trenerja Luka sta imela zelo pomembno vlogo v naši sezoni. Vodstvo, strateške odločitve in sposobnost motiviranja ekipe so bile bistvene za naš uspeh. Vedno sta nas znala pripraviti na tekme in nas voditi skozi težke trenutke.

Kakšne lastnosti bi izpostavili pri vaših soigralcih, ki so bile ključne za doseg ciljev v tej sezoni?

Izpostavil bi njihovo predanost ekipi, trdo delo in timski duh. Vsak je prispeval svoj delež in se boril za skupni cilj. Vztrajnost in medsebojna podpora pa sta bila ključ do naših uspehov.

Kako ste kot ekipa premagovali izzive in težave, ki so se pojavljali med sezono?

Kot ekipa smo premagovali izzive s pogovori, s tem da smo bili enotni, se medsebojno podporili in ves čas trdo delali. Vedno smo stali skupaj, se spodbujali in verjeli v naše skupne cilje. Zelo pomembno je tudi to, da se ekipa druži in preživlja prosti čas tudi izven treningov in tekem, kar pomeni, da smo res prijatelji in želimo biti v družbi drug drugega. To nam je pomagalo premagati vse ovire.

Kateri treningi ali taktike so bile ključne za vaše uspehe v sezoni?

Ključni so bili intenzivni kondicijski treningi na začetku sezone, tehnična izpopolnjevanja in taktične priprave na vsakega nasprotnika. Naša trenerja sta natančno pripravljala strategije, ki smo jih potem kar se da učinkovito izvajali na igrišču.

Kako izgleda vaš tipičen dan izven odbojgarskih obveznosti?

Predvsem manj športno. Moj tipičen dan izven odbojgarskih obveznosti je precej dinamičen. Poleg treningov in tekem se posvečam tudi svojemu delu s strankami, za katere opravljam marketinške storitve. To vključuje pripravo marketinških strategij, urejanje oglaševanja in redna sestankovanja. Kljub zasedenemu urniku si vedno najdem čas tudi za sprostitev in druge hobije, ki me veselijo. Ravnovesje med delom, športom in prostim časom pa mi pomaga ohranjati motivacijo in energijo za vse izzive, ki mi jih bo še prineslo življenje.

Intervju pripravil in zapisal: Jan Jordan, 9. razred

VIDEOIGRE

Five Nights at Freddy's je serija grozljivih videoiger, ki jih je ustvaril Scott Cawthon. Cawthon je ameriški programer videoiger in oblikovalec, najbolj znan po ustvarjanju serije FNAF, ki jo je delal na številnih manjših projektih in se ukvarjal z animacijo ter razvojem videoigre.

Igralec prevzame vlogo varnostnika restavracije, ki mora preživeti pet noči v restavraciji, kjer robotske lutke postanejo zlobne in obsedene. Prva igra je bila izdana 8. avgusta 2014. Ker pa je zaradi svoje edinstvene mešanice grozljivke in skrivnostne zgodbe hitro postala velika uspešnica, je Cawthon ustvaril še devet nadaljevanj, ki so nadalje raziskovale temno zgodbo.

Zgodba se vrti okoli dogodkov v restavraciji Freddy Fazbear's Pizza. William Afton, ustanovitelj picerije in izumitelj animatronikov, je zloglasen kriminallec, odgovoren za izginotje petih otrok leta 1985. Duše žrtev so obsedle maskote picerije, da bi se mu maščevale.

Franšiza "Five Nights at Freddy's" je razširila svoj vpliv tudi na druge medije, kot so, trilogija The Silver Eyes, The Twisted One, The Fourth Closet, serijo Fazbear Frights in Film, ki je bil prvič predvajan oktobra 2023.

FNAF priporočam zaradi njene edinstvene kombinacije grozljivke, napetosti in strategije. Igra ponuja intenzivno in strašljivo izkušnjo. Poleg tega je zgodba polna skrivnosti in teorij, ki pritegnejo igralce in jih spodbujajo k odkrivanju temnih skrivnosti picerije. Serija je ustvarila močno skupnost oboževalcev in ostaja ena najbolj vplivnih grozljivih franšiz v svetu videoiger.

Patricija Kušljan, 9. razred

Patricija Kušljan, 9. razred

Patricija Kušljan, 9. razred

KVIZ O ŽIVALIH

1. Od treh naštetih živali sta dve sorodnici, ena pa ne. Poišči jo:

- a) panda
- b) koala
- c) kenguru

2. Katera od naštetih živali je najmanjša:

- a) tiger
- b) panter
- c) ris

3. Katero žival bi bolj verjetno lahko ugledali v podzemni jami?

- a) netopirja
- b) ježa
- c) deževnika

4. Neka žival se deli na hišno in poljsko. Katera?

- a) miš
- b) mačka
- c) papiga

5. V primerjavi s hrčkom je morski prašiček:

- a) manjši
- b) podobno velik
- c) večji

6. Dolgouhec ni le njegovo ljudsko ime, ampak je dejansko predstavnik:

- a) konjev
- b) zajcev
- c) volkov

7. Avstralski pes se imenuje:

- a) kojot
- b) dingo
- c) šakal

8. Katera divja mačka nosi enako ime kot avtomobil tovarne Ford?

- a) puma
- b) gepard
- c) lev

9. Če spadata mednje zlatica in belica, potem so to:

- a) srne
- b) antilope
- c) kune

10. Katera žival je znana po tem, da v nevarnosti izbrizga smrdečo tekočino?

- a) dihur
- b) jazbec
- c) krt

11. Grizli je vrsta živali, ki pripada:

- a) psom
- b) medvedom
- c) govedu

12. Skupina kopitarjev je dobila ime po:

- a) delu telesa
- b) vrsti hrane
- c) bivališču

13. Merjasec je najožji sorodnik domače:

- a) krave
- b) konja
- c) svinje

14. Gibon in pavijan spadata med:

- a) koze
- b) opice
- c) kamele

15. Katera od naštetih živali spada med ptice:

- a) mrož
- b) pingvin
- c) tjulenj

1-5 točk:
POZNAŠ ŽIVALI

5-10 točk:
DOBRO POZNAŠ ŽIVALI

10-15 točk:
ODLIČNO POZNAŠ ŽIVALI

REŠITVE: a; c; a; a; a; c; b; a; c; a; b; a; c; b; a; c; b; b

Jan Jordan, 9. razred

RAZVEDRILO

REŠI SUDOKU.

	6							
4			5			2		
3					7	4		1
		2		7				
					2			
		7				8		3
					5			6
1				8			9	5
	7	9	4					

Težavnost: lahko

6						8		
				5	3			
7						5		1
	4		8			3		6
	2			4				
					1			8
	7	5			4			2
8					6			4
	3		7				1	

Težavnost: lahko

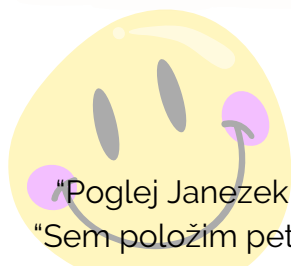
			4					
7					6			
					2		3	9
			1			5		
			3			2	7	
	8			5			6	4
8	3			1				
6	2					1		
	9			6				

Težavnost: srednje

					3			5
	8			1				3
6			4					
		9					6	
					8			
				7	5			1
	4			6		1		
3	1			2			5	
8					7			2

Težavnost: srednje

Vir: <https://sudoku.cba.si/sl/>

SMEH JE POL ZDRAVJA

"Poglej Janezek!" je rekla učiteljica.
"Sem položim pet jajc, tja pa štiri jajca.
Koliko jajc je vseh skupaj?"
"Najprej mi dokažite, da ste na mizo
položili jajca!"

Sin prinese očetu spričevalo in
reče: "Veš, odkar mi ne pomagaš
več pri domačih nalogah, imam
precej boljše ocene."

Zakaj knjižničarka zлага knjige na policijski avto?
Ker gor piše Police.

Kako pa kaj preživljaš dopust?
Ja, takole! Lansko leto nisem bil na Azurni obali, letos pa ne v Grčiji.

Danes sem šel v fitness.
Mislim, mimo fitnessa.

Otroci so v šoli dobili domačo nalogo: "Opiši v sto besedah, kako ste preživeli vikend."

Mali Jožek je napisal:
"Ta vikend smo se nameravali odpeljati z družino k teti.

Naložili smo se v avto in ta nikakor ni hotel vžgati.

Žalostno smo šli iz avta, razen očeta, ki je ostal pri avtomobilu in izrekel ostalih 60 besed, ki niso primerne za mojo nalogo."

Policaj ustavi avto, ki pridrvi dvesto kilometrov na uro, omejitev pa je štirideset:

"Vi, ali niste videli table z omejitvijo hitrosti?"

Voznik: "Kako neki! Pri tej hitrosti?"

Vprašajo Muja:

"Kaj imaš, Mujo, od šole?"

In Mujo odgovori:

"Kaj imam? 200 metrov!"

Štajerec stopi v ljubljansko restavracijo in vpraša natakarja.

"Ali imate limonado?"

"Ne, žal, limonade trenutno nimamo."

"Kok to?"

"Ja, kokto pa imamo!"

Janezek prinese domov domačo nalogo, jo vrže na mizo in reče:

"Oče, nalogo boš moral napisati še enkrat, pa še na dopolnilne ure boš moral dvakrat tedensko po eno uro!"

Vir: <https://www.naj-vici.com/>

Zbral: Jan Jordan, 9. razred

REŠI KRIŽANKO

1. 1.

2. 6.

3. 3.

4. 7.

5. 8.

6. 4.

7. 9.

8. 11.

9. 5.

10. 10.

11. 2.

NA ČRTICE NAPIŠI REŠITEV SLIKOVNE KRIŽANKE (DVE BESEDI):

POBARVAJ POBARVANKI.

Pripravil: Jan Jordan, 9. razred

GLASBA

Vsak si rad kdaj pa kdaj predvaja kakšno pesem. Imajo ritem, dobro besedilo in predvsem vplivajo na naše razpoloženje. Zato si ljudje naše najljubše pesmi predvajamo ob vsaki priložnosti.

Če še nimate svoje najljubše pesmi ali pa ne veste, katero pesem bi poslušali med čiščenjem ali pospravljanjem, imamo za vas nekaj predlogov.

PESMI ZA ŽUR

1. "Happy" - Pharrell Williams
2. "Uptown Funk" - Mark Ronson ft. Bruno Mars
3. "I Wanna Dance with Somebody" - Whitney Houston
4. "Can't Stop the Feeling!" - Justin Timberlake
5. "I Gotta Feeling" - The Black Eyed Peas
6. "Don't Stop Believin'" - Journey
7. "Walking on Sunshine" - Katrina and the Waves
8. "Shut Up and Dance" - Walk the Moon
9. "Dancing Queen" - ABBA
10. "Good as Hell" - Lizzo

SPROŠČUJOČE PESMI

1. "Weightless" - Marconi Union
2. "Clair de Lune" - Claude Debussy
3. "The Wind" - Yusuf / Cat Stevens
4. "Skinny Love" - Bon Iver
5. "Hallelujah" - Jeff Buckley
6. "Someone Like You" - Adele
7. "Breathe Me" - Sia
8. "Imagine" - John Lennon
9. "The Blower's Daughter" - Damien Rice
10. "Stairway to Heaven" - Led Zeppelin

Jan Jordan, 9. razred

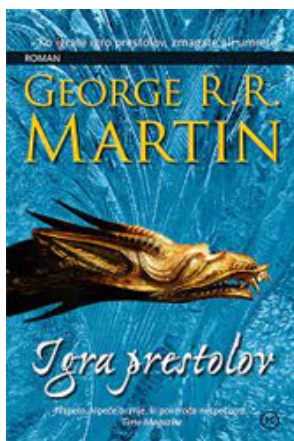

Nika Papež, 9. razred

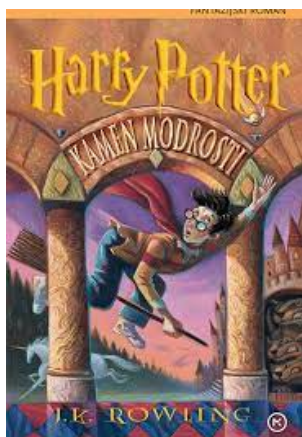
ČE BEREŠ, SI CAR!

Če bereš, si res car! Tvoja radovednost in želja po znanju sta izjemni lastnosti. Vsakič, ko se potopiš v knjigo ali iščeš nove informacije, stopaš na pot raziskovanja in rasti. Ne pozabi, da je vsako prebrano poglavje korak naprej in vsaka nova spoznanja so dragocena. Z vsako knjigo postajaš bogatejši in bolj moder. Med poletjem boš zagotovo posegel po knjigah. Zate imamo nekaj predlogov:

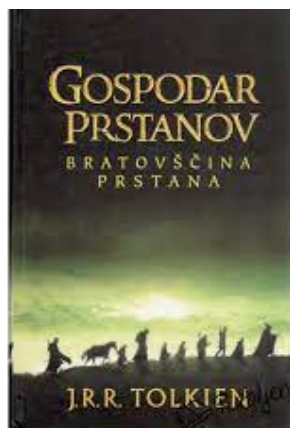
Za malo starejše:

Prva knjiga v seriji "Pesem ledu in ognja" spremlja zapleteno politično in vojaško dogajanje v izmišljenem svetu Westerosa, kjer se plemiške družine borijo za prestol Železnega prestola. Medtem ko se vojvoda Eddard Stark znajde v intrigah na dvoru, se odvijajo pustolovščine v različnih delih kraljestva, pri čemer se odkrivajo temačne skrivnosti in ambicije.

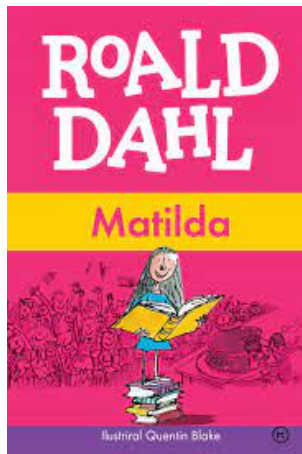

Serija spremlja mladega čarovnika Harryja Potterja, ki odkrije, da je čarovnik in da je poznan po tem, da je premagal temnega čarovnika, imenovanega Voldemort. Skozi sedem knjig se Harry, skupaj s svojimi prijatelji Ronom in Hermiono sooča z različnimi nevarnostmi in skrivnostmi v čarovniškem svetu, medtem ko se borijo proti Voldemortu in njegovim privržencem, Smrtonoscem.

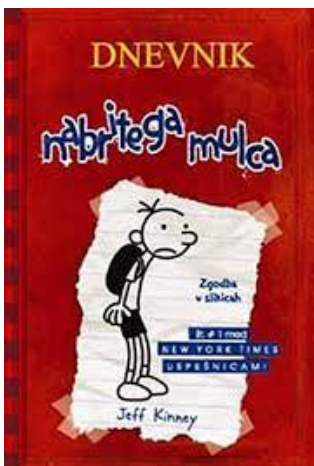

Trilogija sledi pustolovščinam mladega hobita Froda Bagginsa, ki se odpravi na epsko potovanje, da bi uničil močni prstan, ki ga je ustvaril zlobni Sauron. S pomočjo različnih bitij in prijateljev Frodo premaga ovire, medtem ko se vojska Srednje zemlje bori proti Sauronu v bitki za preživetje.

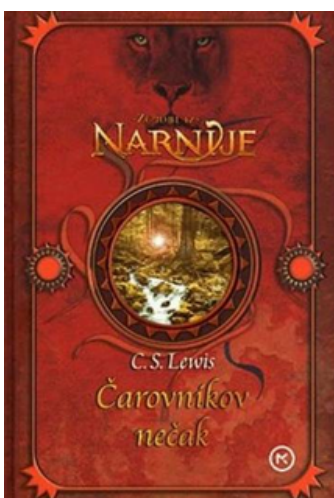
Za malo mlajše:

Matilda je izjemno nadarjena deklica, ki ima nezadovoljne starše in zlobno ravnateljico v šoli. Kljub težavam, s katerimi se sooča doma in v šoli, Matilda odkrije, da ima posebne čarovniške moči, s katerimi lahko spreminja svoje življenje in življenja drugih okoli sebe. Z zvitostjo in domišljijo Matilda premaga ovire in na koncu najde srečen konec.

Knjiga je pripovedovana iz perspektive Grega Heffleya, navadnega fanta, ki se skuša znajti v kaotičnem svetu srednje šole. Greg beleži svoje vsakodnevne dogodivščine, ki segajo od zabavnih do nerodnih in smešnih situacij, s katerimi se sooča med odraščanjem. Skozi zgodbo Greg razvija svoj smisel za humor in spoznava pomembnost družine in prijateljstva.

Knjiga je malo bolj obsežna, vendar vsaka knjiga prinaša nove zgodbe in nove junake, ki odkrivajo skrivnosti in čudeže Narnije ter se soočajo z različnimi preizkušnjami. Skozi celotno serijo se razvijajo liki in se učijo pomembnih življenjskih lekcij, medtem ko ohranjajo čudež in čarovnijo Narnije.

POLETNA PRIPOROČILNICA

Med počitnicami boš imel/a veliko čas. Če ne veste, kaj bi počeli, imamo za vas nekaj predlogov:

1. Branje knjig ali revij.
2. Pisanje dnevnika ali ustvarjanje umetnosti.
3. Sprehodi v naravi ali po parku.
4. Vadba ali športne aktivnosti, kot so tek, joga, plavanje itd.
5. Kuhanje ali peka novih receptov.
6. Poslušanje glasbe ali podcastov.
7. Gledanje filmov ali serij.
8. Igranje družabnih iger s prijatelji ali družino.
9. Učenje novega jezika ali spretnosti.
10. Vrtničarjenje ali urejanje vrta.
11. Sproščujoče dejavnosti, kot so meditacija ali joga nidra.
12. Raziskovanje novih krajev ali muzejev.
13. Skrb za hišne ljubljence ali prostovoljno delo v zavetišču.
14. Razvijanje hobijev, kot so fotografija, risanje, pletenje itd.
15. Pogovor s prijatelji ali družino preko videoklica ali osebno.

Jan Jordan, 9. razred

Nika Papež, 9. razred

Ruben Pavlovič, 3. razred

OŠ Jožeta Gorjupa Kostanjevica na Krki
Gorjanska cesta 2
8311 Kostanjevica na Krki
<https://www.osgorjup.si/>